

Plenaire 8

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2005-2006

26 oktober 2005

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

INHOUD

Berichten van verhindering	1
Ingekomen stukken	1
Boodschappen	1
Actuele vragen	
Actuele vraag van de heer Jan Roegiers tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de eventuele medewerking van de Vlaamse Gemeenschap aan het Openstadionmodel	1
Actuele vraag van de heer Marnic De Meulemeester tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de stand van zaken en de haalbaarheid van de timing met betrekking tot het project Beter Bestuurlijk Beleid	2
Actuele vraag van de heer Bart Caron tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het voorstel van een digitaal sportkanaal op de VRT	4
Actuele vraag van de heer Jurgen Verstrepen tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de weigering om een reclamespot van VOKA op de VRT uit te zenden	5
Actuele vraag van de heer Rudi Daems tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de eventuele overeenkomst inzake boomkappingen aan de luchthaven van Deurne, in het licht van de lokale autonomie	7
Actuele vraag van de heer Jan Peumans mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over eventueel overleg met de gewesten en gemeenten inzake de aangekondigde nieuwe regeling voor de zone 30 in de buurt van scholen	8
Actuele vraag van de heer Filip Dewinter tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het inzetten van Oost-Europese arbeiders bij Vlaamse bedrijven via uitzendkantoren	
Actuele vraag van de heer Jan Laurys tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de aanwezigheid van Oost-Europese arbeiders op de Vlaamse arbeidsmarkt en de problematiek van het openstellen van het vrij verkeer van arbeiders naar alle lidstaten van de Europese Unie	10
Actuele vraag van mevrouw Cathy Berx tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de gevolgen van het recente arrest van het Arbitragehof inzake de betrokkenheid van inrichtende machten bij cao-overleg	15
Actuele vraag van mevrouw An Michiels tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het voorstel van de minister met betrekking tot het profiel van schooldirecteurs	17
Actuele vraag van mevrouw Vera Van der Borgh tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de extra plaatsen voor kinderopvang en de mogelijke toepassing van dienstencheques in de sector	19

Voorstel van decreet van mevrouw Marleen Vanderpoorten, de heer Tom Dehaene, mevrouw Else De Wachter en de heren Jan Peumans en Herman Lauwers houdende wijziging van het decreet van 16 januari 2004 op de begraafplaatsen en de lijkbezorging – 147 (2004-2005) – Nrs 1 en 2	
Algemene bespreking	22
Artikelsgewijze bespreking	22
Voorstel van bijzonder decreet van de heer Ludwig Caluwé, de dames Patricia Ceysens en Caroline Gennez en de heren Kris Van Dijck, Jos Stassen en Jan Roegiers houdende wijziging van het bijzonder decreet van 26 juni 1995 houdende invoering van onverenigbaarheden met het mandaat van lid van de Vlaamse Raad, en van het bijzonder decreet van 26 juni 1995 houdende instelling van een regime van politiek verlof voor de personeelsleden van de diensten van de Vlaamse regering die een mandaat als lid van de Vlaamse Raad of de Vlaamse regering uitoefenen – 305 (2004-2005) – Nrs 1 en 2	
Algemene bespreking	22
Artikelsgewijze bespreking	24
Verzoekschrift over het oprichten van een commissie ad hoc – 491 (2005-2006) – Nr. 1	
Verslag	24
Verzoekschrift over een voordelig internetabonnement voor andersvaliden – 495 (2005-2006) – Nr. 1	
Verslag	24
Verzoekschrift over de saneringsbijdrage voor de waterzuivering – 505 (2005-2006) – Nr. 1	
Verslag	25
Voorstel van decreet van mevrouw Marleen Vanderpoorten, de heer Tom Dehaene, mevrouw Else De Wachter en de heren Jan Peumans en Herman Lauwers houdende wijziging van het decreet van 16 januari 2004 op de begraafplaatsen en de lijkbezorging – 147 (2004-2005) – Nrs 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	25
Voorstel van bijzonder decreet van de heer Ludwig Caluwé, de dames Patricia Ceysens en Caroline Gennez en de heren Kris Van Dijck, Jos Stassen en Jan Roegiers houdende wijziging van het bijzonder decreet van 26 juni 1995 houdende invoering van onverenigbaarheden met het mandaat van lid van de Vlaamse Raad, en van het bijzonder decreet van 26 juni 1995 houdende instelling van een regime van politiek verlof voor de personeelsleden van de diensten van de Vlaamse Regering die een mandaat als lid van de Vlaamse Raad of de Vlaamse Regering uitoefenen – 305 (2004-2005) – Nrs 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	25
Met redenen omklede motie van de heer Eloi Glorieux tot besluit van de op 11 oktober 2004 door de heer Eloi Glorieux in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de inbreng van de Vlaamse minister van Energie in het olieprijsdebat – 497 (2005-2006) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	26

Met redenen omklede motie van de heren Rob Verreycken, Johan Deckmyn, Jan Penris, Freddy Van Gaever en Pieter Huybrechts en mevrouw Agnes Bruyninckx tot besluit van de op 11 oktober 2005 door de heer Rob Verreycken in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de niet-afschaffing van de Eliaheffing in 2006 en de lastenverhoging die daaruit voortvloeit voor Vlaamse burgers en bedrijven – 504 (2005-2006) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	26
Met redenen omklede motie van de heren Eloi Glorieux en Rudi Daems tot besluit van de op 11 oktober 2005 door de heer Rob Verreycken in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de niet-afschaffing van de Eliaheffing in 2006 en de lastenverhoging die daaruit voortvloeit voor Vlaamse burgers en bedrijven – 500 (2005-2006) Nr. 1 Hoofdelijke stemming	27
Met redenen omklede motie van de dames An Michiels, Katleen Martens en Marie-Rose Morel, de heer Werner Marginet en de dames Linda Vissers en Marijke Dillen tot besluit van de op 13 oktober 2005 door mevrouw An Michiels in commissie gehouden interpellatie tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de plannen voor alternatieve financiering van de schoolinfrastructuur – 507 (2005-2006) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	27
Met redenen omklede motie van mevrouw Anissa Tamsamani en de heren Gilbert Van Baelen, Jos De Meyer, Kris Van Dijck en Joris Vandenbroucke tot besluit van de op 13 oktober 2005 door mevrouw An Michiels in commissie gehouden interpellatie tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de plannen voor alternatieve financiering van de schoolinfrastructuur – 508 (2005-2006) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	27
Regeling van de werkzaamheden	28
Bijlagen	
Aanwezigen	31
Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	31

VOORZITTER: de heer Norbert De Batselier

– *De vergadering wordt geopend om 14.43 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Jos Bex, Ludwig Caluwé: gezondheidsredenen;

Jan Loones, Louis Bril: buitenslands.

INGEKOMEN STUKKEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (Zie *Parl. St. Vl. Parl. Decreetgeving – Ingekomen stukken en mededelingen 2005-2006, nr.60/5*)

BOODSCHAPPEN

De voorzitter: Dames en heren, bij brief van 18 oktober 2005 deelt de voorzitter van het Parlement de la Communauté française mee dat dat parlement zich ter vergadering van die dag heeft geconstitueerd.

Bij brief van 19 oktober 2005 deelt de voorzitter van het Brusselse Hoofdstedelijke Parlement mee dat dat parlement op die dag voor wettig en voltallig is verklaard.

Bij brief van 20 oktober 2005 deelt de voorzitter van de Verenigde Vergadering van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie mee dat die vergadering op die dag voor wettig en voltallig is verklaard.

Bij brief van 21 oktober 2005 deelt de voorzitter van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie dat die raad zich ter vergadering van die dag heeft geconstitueerd.

ACTUELE VRAGEN

Actuele vraag van de heer Jan Roegiers tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de eventuele medewerking van de Vlaamse Gemeenschap aan het Openstadionmodel

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, mijnheer de minister, in uw – overigens gewaardeerde – internetdagboek, uw weblog, las ik dit weekend een verslag van uw drukke activiteiten en over uw bezoek aan de wedstrijd Germinal Beerschot-Brussels. U bent met de supportersbus van Machelen naar Antwerpen meegereden. U eindigde uw weblogbijdrage met de woorden ‘goe spul’.

Het voetbal en het samenbrengen van supporters versterkt inderdaad de sociale cohesie. Dat is precies wat staatssecretaris Van Weert wil doen met haar Openstadionmodel. Zoals u weet, heeft zij dat Openstadionmodel ontwikkeld met de bedoeling de stadions vaker te gebruiken, in de wetenschap dat stadions maar eens om de veertien dagen worden gebruikt. Staatssecretaris Van Weert gaat daarvoor op werkbezoek naar Groot-Brittannië om het ‘Community Model’ te bezoeken dat daar al bij heel wat clubs ingang heeft gevonden.

In het Openstadionmodel worden de gebouwen en het sociale netwerk van de club gebruikt voor maatschappelijke doeleinden. In het buitenland bestaat bijvoorbeeld een project waarin leerlingen uit het deeltijds onderwijs, die nog moeilijk te motiveren zijn om naar school te gaan, les volgen in het spellershome in aanwezigheid van de voetballers zelf. Dit oefent een grote aantrekkingskracht uit op de jongeren en motiveert hen sterk om terug naar school te gaan. Er zijn projecten van sociale economie die zorgen voor het onderhoud van het stadion en de terreinen. Er zijn modellen waar in het stadion repetitie- en fuiflokalen gehuisvest zijn ten behoeve van jongeren en jeugdwerk. Deze zaken maken het stadion tot een open stadion.

Het model van staatssecretaris Van Weert is zeer ambitieus en kan mijn inziens maar worden gerealiseerd als de gewesten en gemeenschappen daaraan meewerken, ook al omdat sport een geregionaliseerde materie is.

Mijnheer de minister, hebt u al een gesprek gehad met staatssecretaris Van Weert over dit Openstadionmodel, of plant u zo’n gesprek? Wat zou de inbreng kunnen zijn van de Vlaamse Gemeenschap

in dat openstadionmodel? Welke expertise kunnen wij ter beschikking stellen? Hebt u in uw begroting rekening gehouden met de realisatie van dit Openstadionmodel?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Uiteraard heb ik daarover reeds een gesprek gevoerd met staatssecretaris Van Weert. Ik geloof heel sterk in dit initiatief. Sport kan een hefboom zijn om jongeren te bereiken voor alle mogelijke concepten inzake tewerkstelling, wijkontwikkeling, enzovoort.

We willen nu met de sportfederaties een aantal afspraken maken over ethische codes en er ook een sociaal-maatschappelijk luik aan toevoegen. Het is de bedoeling om tijdens deze legislatuur een decreet op het lokaal sportbeleid op te maken. Daarbij moeten heel wat extra middelen naar de clubs gaan. Daarin kan de filosofie die ook vervat zit in het Openstadionmodel, worden uitgebouwd. Zowel de federaties als de clubs kunnen daar een rol in spelen. Ook scholen, buurten en gemeenten kunnen daarbij worden betrokken.

Het zou nuttig zijn een aantal pilootprojecten op te zetten. Ik zal ter zake overleg plegen met een aantal collega's zoals de minister van Stedenbeleid. We kunnen nagaan of daar een aantal integratieprojecten aan kunnen worden gekoppeld. Ook vanuit Brussel is het de bedoeling om via het sportbeleid meer jongeren te bereiken die vaak les volgen in het Nederlandstalig onderwijs of via de clubs lessen Nederlands kunnen volgen.

Ik geloof heel sterk in dat model. Naast sport kunnen we daar ook vanuit de andere bevoegdheden op inspelen. Uiteraard moet sport leuk zijn op zich. Sport moet niet altijd worden volgeladen met allerlei bijkomende zaken, maar het kan een middel zijn om meer kansen te creëren.

De heer Jan Roegiers: Mijnheer de minister, ik ben verheugd over uw antwoord. Op dit ogenblik wordt in een aantal steden en gemeenten zoals Gent, Brugge, Beveren en Anderlecht gedacht aan een nieuw stadion. Het lijkt me dan ook belangrijk dat de pilootprojecten die sport vooral als een middel en een hefboom beschouwen en waarbij de andere beleidsdomeinen worden betrokken, worden opgestart.

Ik kijk reikhalzend uit naar een aantal van die projecten die in samenspraak met uw collega's kunnen worden gerealiseerd in de diverse voetbalstadions in Vlaanderen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Marnic De Meulemeester tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de stand van zaken en de haalbaarheid van de timing met betrekking tot het project Beter Bestuurlijk Beleid

De voorzitter: De heer De Meulemeester heeft het woord.

De heer Marnic De Meulemeester: Mijnheer de minister, mijnheer de minister-president, heren ministers, collega's, we staan aan de vooravond van een van de belangrijkste hervormingen in de personeelsadministratie van de Vlaamse Gemeenschap. Het Beter Bestuurlijk Beleid is van start gegaan in 2000 en was noodzakelijk om onze administratie te moderniseren. Het BBB had tot doel de structuren van de Vlaamse Gemeenschap transparanter te maken.

Sinds 2000 is er heel wat veranderd in die administratie en ook in de Vlaamse openbare instellingen. Nu bevinden we ons in een heel belangrijke en zelfs cruciale fase. Er is een wegingscommissie opgericht die een rangschikking opmaakt van de topambtenaren van de beleidsondersteunende departementen en de uitvoerende agentschappen. Momenteel bestaat er nog geen overeenstemming tussen de 68 topambtenaren. Ik hoop dat dit spoedig gebeurt.

De Vlaamse Regering heeft altijd gezegd dat die fase moest ingaan op 1 januari 2006. Mijnheer de minister, kunt u die timing aanhouden? Welke consequenties heeft die belangrijke hervorming, niet zozeer voor die topambtenaren, maar voor de duizenden uitvoerende ambtenaren? De voorbije jaren zijn die mensen niet gespaard gebleven van de vele veranderingen in hun ministerie of hun Vlaamse openbare instelling.

Mijnheer de minister, het uitgangspunt van die grote hervormingen was toch niet een carrièreplanning

van topambtenaren. Welke gevolgen zullen die hervormingen hebben voor de Vlaamse burger inzake klantvriendelijkheid? De burger moet zo goed mogelijk worden gediend door de Vlaamse administraties en de uitvoerende agentschappen.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer De Meulemeester, u vestigt met uw actuele vraag de aandacht op een belangrijk probleem. De duizenden Vlaamse ambtenaren zullen het als een blijk van belangstelling en waardering voor hun werk beschouwen. Dit is inderdaad de grootste operatie ooit in de geschiedenis van de Vlaamse ambtenarij. Die ambtenarij is indertijd gestart als 1 ministerie, maar telt ondertussen zo'n 40.000 mensen.

In de vorige regeerperiode werd gestart met het BBB. De uitgangspunten daarvan waren het installeren van eenvormigheid en eenvoudigheid. Een grotere verantwoordelijkheid van de ambtenaren was een ander uitgangspunt.

In de vorige regeerperiode is daarmee van start gegaan en werd de basis gelegd. Op 18 juli 2003 werden de zogenaamde 'moederdecreten' goedgekeurd, met name het kaderdecreet houdende beter bestuurlijk beleid en het decreet houdende de strategische adviesraden. Toen we begonnen, was het de uitdaging om die decreten te operationaliseren. Dat is een gigantisch werk. Het heeft ook heel wat voeten in de aarde gehad.

De vereenvoudiging en de eenvormigheid zitten ingebakken in het kaderdecreet. Per beleidsdomein is er een drievoudige structuur: een ministerie, agentschappen die zorgen voor de uitvoering en strategische adviesraden. Van 2004 tot nu hebben we gezorgd voor de operationalisering in organisatorische, juridische en statutaire bepalingen. We hebben ook dertien beleidsdomeinen vastgelegd, gezorgd voor een raamstatuut, het migratiebesluit voor de ambtenaren goedgekeurd, het herplaatsingsbesluit voor de leidend ambtenaren aangenomen, enzovoort.

Er werden in totaal veertien besluiten genomen om de zaak te operationaliseren. We zijn nu klaar met die hervorming. Ze kan van start gaan begin januari. Er moeten nog een paar beslissingen worden geno-

men inzake de bestuurszaken. Er zijn nog niet overal adviesraden geïnstalleerd. Ook moeten nog een paar agentschappen worden opgericht. Bovendien moet een en ander worden geregeld voor wat de overgang van goederen en de apparaatskredieten betreft, voor zover dat niet decretaal geregeld is. Grosso modo is de hele regeling echter klaar, met inbegrip van de operatie van de herplaatsing van de leidinggevend ambtenaren. Er is voor 68 topambtenaren een weging gedaan. Voorlopig heeft ze geen implicaties omdat het geldelijk statuut van die ambtenaren in een latere fase aan bod zal komen.

Begin januari 2006 kunnen we met dit alles van start gaan. Pas dan begint de eigenlijke uitdaging. De bedoeling van de operatie is te komen tot een beter bestuurlijk beleid waar iedereen beter van wordt: de overheid moet zorgen voor meer kwaliteit, de ambtenaren krijgen meer vrijheid en meer verantwoordelijkheid, zowel bij het beleid als bij het uitvoeren van het beleid, de klant moet een betere dienstverlening krijgen.

De structuur op zich zal daar niet voor zorgen. De grote uitdaging is te zorgen voor een betere kwaliteit bij overheid, ambtenaren en burgers. Dat zal heel veel werk vergen. Er moet worden gezorgd voor een verfijning van de beheersovereenkomst. Een aantal agentschappen zal immers op een afstand van het beleid staan. We zullen ook moeten zorgen voor een voldoende horizontale benadering. We mogen niet met eilandjes werken. De overheid moet zorgen voor de horizontale verbinding.

Ik heb er goede hoop op dat dit ons zal lukken. De overgang is aan de gang. Begin januari kunnen we van start gaan. Daarna zullen we samen met de ambtenaren, waarmee we voortdurend contact hebben, werken aan de culturele invulling van de ambtelijke hervorming.

De heer Marnic De Meulemeester: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik druk hierbij de hoop uit dat de hervorming in het kader van het beter bestuurlijk beleid kan worden gerealiseerd op 1 januari 2006.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Bart Caron tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over het voorstel van een digitaal sportkanaal op de VRT

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, de vraag is of hetgeen we een jaar geleden hebben meegemaakt – het hele gedonder rond Sporza op de openbare omroep – zich straks opnieuw zal voordoen. Vorig weekend mochten we in zowat alle kranten lezen dat de VRT een digitaal sportkanaal wil oprichten. Daarbij wordt trouwens – en dat is heel verstandig – gerefereerd aan een potentieel digitaal cultuurkanaal. Er werden drie sporen aangegeven. Het driesporenbeleid voor cultuur zou dan ook voor sport moeten gelden. Dat is niet helemaal eerlijk. Sport zit niet in dezelfde positie als de culturele materie of activiteiten. Sport heeft een veeleer dominante positie als het gaat over televisie.

Het driesporenbeleid gaat ten eerste over specifieke cultuur, ten tweede over specifieke sportprogramma's en ten derde over een digitaal sportnet.

Het is al de tweede keer in korte tijd dat de VRT een voorstel doet voor een digitaal televisienet. De eerste keer ging het over cultuur, nu over sport. Ik vraag me dan ook af of dit zo nog een tijd zal doorgaan. Krijgen we morgen ook een seniorennet, een kindernet of een net voor landbouwers? Voor mijn part mag de VRT allerlei digitale netten maken, want zo krijgt de kijker een nog rijkere inhoud. De vraag is echter waar dit eindigt en of de VRT dit allemaal alleen moet doen.

Ik wil in dat verband verwijzen naar de discussie van een jaar geleden. Waarom kunnen Vlaamse televisiezenders niet samenwerken om internationale sportrechten te kopen? Dit zou niet alleen goedkoper zijn, maar het samen ontwikkelen van een digitaal sportnet zou de Vlaamse belastingbetaler en de kijker ten goede komen. Blijkbaar is de VRT echter niet geïnteresseerd in dergelijke ontwikkeling.

Ik heb er geen probleem mee dat de VRT mee wil zijn met de moderne ontwikkelingen op het vlak van televisie. Meer nog, de VRT mag zelfs in de spits lopen en mag aan de top willen staan inzake kwalitatieve televisie. De ambitie van de zender klaag ik niet aan, maar ik vind het geen goede methode om

elke maand een nieuw voorstel te lanceren voor een nieuwe zender zonder dat de samenhang duidelijk is. Ik kan me ook inbeelden dat de concurrenten van de openbare omroep er niet staan om te springen dat de VRT ook op dat terrein nog actiever wordt en nog meer zendtijd krijgt. Ze zullen dit als een bedreiging ervaren.

De vraag is wie dit allemaal zal betalen. Als er straks tien digitale zenders bijkomen, moet dat dan worden betaald met de dotatie aan de VRT? Moet de omroep middelen uit eigen opbrengsten puren? Dat komt de discussie over sponsoring en reclame weer om de hoek kijken. Is dit een opdracht van de openbare omroep? Al deze vragen zullen uiteraard aan bod komen bij de discussie over de beheersovereenkomst. We mogen de VRT niet vleugellam maken, maar de manier waarop de omroep nu handelt, is mijns inziens niet de goede om te groeien. Integendeel, ik denk dat dit vooral de tegenstanders de haren ten berge doet rijzen.

Kunnen we niet evolueren naar een integraal en coherent plaatje? Wanneer zal de VRT met een integraal voorstel over digitale televisie komen?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Caron, ik deel uw zorg dat het de bedoeling moet zijn om te komen tot een omvattend, geïntegreerd plan. Digitale televisie zal een evolutie zijn en geen revolutie met een cesuur van vandaag tot morgen waarbij alles wat mogelijk is, meteen wordt toegepast.

We hebben hier al herhaaldelijk over gepraat in de commissie en ik zal dan ook niet alles herhalen. De themakanalen zijn maar één aspect van de digitalisering. Ik heb op 3 mei 2005 een brief gekregen van de VRT met de vraag om drie themakanalen te mogen oprichten. Die brief zit trouwens in bijlage bij de nota 'De publieke omroep in het digitale tijdperk'. De kanalen zouden gaan over cultuur, kinderen en nieuws, en dus niet over sport. De Vlaamse Regering heeft daarop geantwoord dat we prioriteit willen geven aan de invulling van VIA waarbij de V staat voor verrijkte inhoud, de I voor interactiviteit en de A voor het ter beschikking stellen van het digitale archief.

Zoals u weet, is men daarmee bezig. De twee grote distributeurs bieden een platform aan. Het bevindt zich nog allemaal in een beginfase. Maar er wordt

voortgang geboekt, en het aantal abonnees groeit. Ook de VRT is er klaar voor. Vorige week hebben we dat in de commissie uitvoerig uiteengezet. Voor het nieuws komt er video on demand, en er staan andere afspraken op stapel. Dat moet nog groeien. Interactieve tv is er nog niet. Men zal schuchter starten, want men weet nog niet of de platforms het zullen aankunnen. Dat moet proefondervindelijk worden ontwikkeld.

In dezelfde brief van 25 mei waarin we ons antwoord hebben gegeven, vragen we ook om bij voorrang een voorstel uit te werken voor een digitaal themakanaal cultuur met een programma met in hoofdzaak Nederlandstalige muziek, met het oog op een nieuwe of een aangepaste beheersovereenkomst. U weet wat het Regeerakkoord daarover zegt: geen ontdebelling zonder een nieuwe beslissing. De VRT heeft laten weten dat de omroep wellicht in november een uitgewerkt voorstel zal voorleggen. In mijn brief stel ik overigens ook dat ik inzake themakanalen een voorstel wil ontvangen met een omschrijving van het profiel van de zender, van de meerwaarde ervan en uiteraard ook van de budgettaire consequenties. Ik wacht erop.

Wat de digitale themazender sport betreft, heb ik kennis gekregen van de mededelingen van de heer Van Hecke. Ook daarvoor wordt met een driesporenbeleid gewerkt. Als mijn informatie juist is, legt de VRT de klemtoon op het eerste en het tweede spoor. Voor de VRT moet de digitale themazender sport aan bod komen in de discussies over de nieuwe beheersovereenkomst die op 1 januari 2007 moet ingaan. Ik neem aan dat ik binnenkort daarover voorstellen zal ontvangen. De timing wordt gerespecteerd. De Vlaamse Mediaraad zal wellicht binnen enkele weken zijn advies over de nieuwe beheersovereenkomst overmaken. Als de VRT met zijn voorbereidende werk klaar is, kunnen de eerste gesprekken worden gevoerd. Ik hoop om midden volgend jaar dan de nieuwe beheersovereenkomst te kunnen afsluiten. (*Applaus bij de meerderheid*)

De heer Bart Caron: Ik dank de minister voor zijn antwoord. De VRT heeft het in zijn brief over cultuur, nieuws en kinderen. Sport komt erbij. De minister zelf vraagt om ook plaats te ruimen voor Nederlandstalige muziek. Het zou zinvol zijn om over die ambities klaarheid te scheppen. Ik hoor van u dat het accent wordt gelegd op het eerste en het tweede spoor. Het is de vraag of dat vol te houden

is. Die vraag is pertinent, gezien er meer en meer uitzendtijd bij bijvoorbeeld Ketnet wordt weggenomen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jurgen Verstrepen tot de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, over de weigering om een reclamespot van VOKA op de VRT uit te zenden

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, deze week waren we getuige van een heel korte radiocampagne op de VRT. Het betreft de reclamespot van VOKA. VOKA heeft nog andere campagnes lopen bij de radio, maar deze keer was de organisatie blijkbaar een brug te ver gegaan. De VAR oordeelde na één uitzending van dertig seconden dat het om een politieke boodschap ging, en dat mag niet volgens het Omroepdecreet. De spot werd daarop onmiddellijk uit de ether gehaald. De definitie van politieke boodschappen op de openbare omroep: daarover willen we wel een boompje opzetten. Ik citeer letterlijk de basisgedachte in de VOKA-spot: 'Voor VOKA is het recht om te werken even belangrijk als het recht op staken.' Dat blijkt een politieke boodschap te zijn.

Zendt de openbare omroep geen politieke boodschappen uit? Ik gooi er even enkele in de groep. Ik denk dan aan 11.11.11 en Oxfam die in spots stellen dat water niet in handen van de privé-sector mag komen – noch hier, noch in het Zuiden.

Wij willen evenmin dat 0,7 percent van het BBP gehaald moet worden of anders de politiek schuldig is. In hoeverre verschillen deze uitspraken en spots van de spots van VOKA? Ik verneem vandaag dat de VRT op vrijdag een 24 uur lange boodschap gaat meegeven over de stakingen. We lezen dat de radiozenders bijna allemaal een non-stop muzieksysteem zullen uitzenden. De reden daarvoor blijkt te zijn dat de druk van de vakbondscentrales op de VRT-vakbonden zo groot was dat men zich op de Reyerslaan gedwongen zag om solidariteit te tonen met de actievoerders uit andere sectoren. Dit is net het tegenovergestelde van de VOKA-spot. Dan rijzen toch vragen over de vakbond. Vrijdag beslist de VAR dat er

totaal geen probleem is met de radiospot. Maandag, na één uitzending, vertelt men mij dat de vakbonden bij de VRT een probleem hadden met de radiospot en dat de VAR dan heeft ingebonden.

Het gaat hier om de definitie van een politieke boodschap voor de openbare omroep. Dat is helemaal niet meer duidelijk. Ik heb het gevoel dat bepaalde boodschappen wel mogen passeren en andere niet. De omschrijving in het omroepdecreet wordt à la carte gebruikt. Hier kan zeker worden gesteld dat de spot lastig was want de zenders worden vrijdag gebruikt om de stakingsactie te ondersteunen. Dan wordt het natuurlijk lastig als er een reclamespot tussen zit die het tegenovergestelde vertelt.

Vandaar mijn vragen over de spot van VOKA. Vindt u dat men het omroepdecreet betreffende de politieke boodschappen op de openbare omroep in dit verhaal te ruim heeft geïnterpreteerd en acht u het niet nodig om de omroepdecreten wat betreft de politieke boodschappen op de openbare omroep te updaten, te verfijnen en aan te passen? (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik heb de tekst van de VOKA-spot bij me omdat ik hem letterlijk wil citeren. De boodschap luidde als volgt: 'Vrijdag gaan de vakboden staken en betogen. Volgens VOKA, het Vlaamse netwerk van ondernemingen, helpt dat de financiering van de sociale zekerheid geen stap vooruit. Staken kost de ondernemingen handenvol geld. Staken brengt jobs in gevaar. Voor Voka is het recht om te werken even belangrijk als het recht om te staken. Als ondernemer kun je terecht op www.voka.be voor meer informatie en hulp of bij uw plaatselijke Voka-Kamer van Koophandel.'

Dat is de tekst van de spot die ik de heer Verstrepen niet heb horen citeren. Hij zegt ook niet dat hij inhoudelijk niet politiek zou zijn. Hij maakt er een amalgaam van door te stellen dat de VRT gaat staken.

De VRT neemt geen beslissing om te staken. Dat is een beslissing van het personeel. Laat ons de zaken goed uit elkaar houden. De rol en de taken van de publieke omroep zijn decretaal vastgelegd en het personeel van de VRT heeft zoals iedere andere

ambtenaar of werknemer van dit land het recht om te staken.

In het omroepdecreet wordt bepaald dat op radio en tv geen reclame mag komen die politiek, filosofisch, godsdienstig, syndicaal of ideologisch van aard is. Het behoeft niet veel betoog om te stellen dat dit inderdaad een boodschap is waarover het VCM oordeelt, maar prima facie kan gezegd worden dat het om een spot gaat die hier niet mee spoort.

Wat is er gebeurd? De VAR heeft in eerste instantie geoordeeld dat de spot wel kon worden uitgezonden en heeft ze uitgezonden. Nadien is er kritiek op gekomen en is de spot van antenne gehaald. Als de VRT om uitleg wordt gevraagd, zegt die dat de VAR zelf oordeelt over de toetsing van de reclames aan de decretale regelgeving.

In geval van twijfel legt de VAR dit aan de VRT voor. Dit is met betrekking tot deze spot blijkbaar niet gebeurd.

Iedereen weet wat er precies is gebeurd. Na de eerste uitzending is de spot van de antenne gehaald. Ik vind dat de VRT de eigen werkwijze zou mogen expliciteren. De afspraken zouden wat duidelijker mogen zijn. Nu heeft een adverteerder eerst te horen gekregen dat zijn spot zou worden uitgezonden. Onmiddellijk daarna is hem echter meegedeeld dat de spot bij nader inzien toch niet met de decretale bepalingen overeenstemt. Deze handelwijze verdient zeker geen schoonheidsprijs.

Over het eindoordeel spreek ik me niet uit. Iedereen kan bij de VCM een klacht over een reclamespot indienen. Mijns inziens, zijn de decretale bepalingen alvast voldoende duidelijk. (*Applaus bij CD&V en bij sp.a*)

De heer Jurgen Verstrepen: Ik dank de minister voor zijn antwoord. Blijkbaar heeft hij zich geïnformeerd over de kritiek die op de spot van het VOKA is geleverd. De vraag is natuurlijk wie de kritiek heeft geleverd die de VRT ertoe heeft aangezet de spot weer in te trekken. Dat is tot nu toe in het midden gelaten.

Ik vraag me ook af of het geen tijd wordt om de definitie van een politieke boodschap in het omroepdecreet op te nemen of eventueel te wijzigen. Nu wordt met de natte vinger gewerkt. Het is niet duidelijk wat wel en wat niet kan. We kunnen hier lang discussiëren over wat nu precies een politieke bood-

schap is. Ik verwacht een duidelijker antwoord van de minister. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Minister Geert Bourgeois: Het is duidelijk wie de kritiek heeft geleverd. Er is onmiddellijk een publiek debat over de spot losgebarsten. Ik beschik over een hele stapel persberichten en -commentaren over dit onderwerp. Of deze spot al dan niet met de decreetale bepalingen overeenstemt, is onmiddellijk het voorwerp van een publiek debat geworden. Het valt met andere woorden niet moeilijk te achterhalen hoe de beroering is ontstaan. Wie zich al dan niet achter het inhoudelijke standpunt van het VOKA schaart, speelt hierbij geen rol.

Ik meen niet dat het omroepdecreet moet worden gewijzigd of verfijnd. Het lijkt me onmogelijk om de definitie van een politieke, ideologische, filosofische of syndicale boodschap in een decreet op te nemen. De VAR, het zelfreguleringsinstrument van de VRT, moet het decreet handhaven. Indien hierover discussie ontstaat, moet het VCM een oordeel vellen. Ik ben niet van plan om als minister over dergelijke spots te oordelen. Mijn mening telt in dit verband eigenlijk niet. Het VCM moet over klachten oordelen en de VRT moet de bestaande decreten naleven.

De heer Jurgen Verstrepen: Er is openlijk kritiek op de spot gegeven. De VAR heeft meteen ingegrepen. In het verleden hebben al heel wat commercials tot een publiek debat geleid. Ik zal binnenkort wel eens een reeks voorbeelden opsommen. In die gevallen heeft de VAR niet meteen ingegrepen. De discussie is toen steeds in de media gevoerd. Ik vind het argument van de minister dan ook niet zo sterk.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Rudi Daems tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over de eventuele overeenkomst inzake boomkappingen aan de luchthaven van Deurne, in het licht van de lokale autonomie

De voorzitter: De heer Daems heeft het woord.

De heer Rudi Daems: Mijnheer de voorzitter, de saga over de luchthaven van Deurne heeft er weer een hoofdstuk bijgekregen. De rechtbank heeft zich

onbevoegd verklaard. De burgemeester blijft zich tot nader order tegen het kappen van het bos bovenop Fort 3 verzetten. Vorige week is minister Peeters naar Borsbeek getrokken om de betrokken partijen een ontwerp van overeenkomst voor te leggen. Ik zou dit ontwerp van overeenkomst veeleer een dictaat noemen.

Ik zal het ontwerp van overeenkomst even in mijn eigen woorden samenvatten. Indien de betrokken partijen het ontwerp van overeenkomst ondertekenen, zal de minister de bomen op zijn kosten laten kappen en zullen de betrokken partijen nog een bonus ontvangen. Indien ze het ontwerp van overeenkomst niet ondertekenen, zal de minister het bos onteigenen.

We hebben in de bevoegde commissie al vaak over de luchthaven van Deurne gedebatteerd. We hebben het al vaak gehad over de zin en onzin van het kappen van het bos en over de mogelijkheden om bepaalde obstakels van bakens te voorzien.

Ook over de toekomst van de luchthaven van Deurne, waarover de meningen sterk uiteenlopen, werd gedebatteerd.

Mijnheer de minister, we kennen ondertussen ook het standpunt van minister Peeters, maar het standpunt van de volledige meerderheid is iets minder duidelijk. Het antwoord op de vraag wat de toekomstige rol van de luchthaven van Deurne is, hangt af van de persoon aan wie de vraag wordt gesteld.

Mijnheer de minister, ik wil specifiek een vraag stellen over de inhoud van de overeenkomst. U bent bevoegd voor gemeenten en provincies, dus de vraag wordt vanuit die invalshoek gesteld. Volgens mij wordt met deze overeenkomst een precedent gecreëerd inzake de relatie tussen een hogere overheid en de gemeenten.

In het laatste artikel van het ontwerp van overeenkomst staat dat, samengevat, wordt overgegaan tot aankoop dan wel onteigening van het bos – dat eigendom is van de gemeente Borsbeek en is ingekleurd als recreatiegebied – als de gemeente zich niet neerlegt bij het kappen van het bos, met andere woorden als de gemeente de overeenkomst niet ondertekent.

Volgens mij moet de gemeente hiermee een blanco cheque tekenen over de toekomstige ontwikkeling.

In meerdere artikels van de overeenkomst staat dat de gemeente zich sowieso neerlegt bij de toekomstige reglementering van de luchthaven op haar eigendom, ongeacht de toekomstige ontwikkeling van de luchthaven.

Mijnheer de minister, ik denk dat de gemeente Borsbeek met de rug tegen de muur staat. We zijn gelukkig nog niet zo ver als in Nederland, waar een wet bestaat die zegt dat, indien de gemeente weigert zich neer te leggen bij een voorstel van de hogere overheid, de hogere overheid in de plaats kan treden van een gemeente en de beslissing eigenhandig kan nemen. Voor mij is dat geen voorbeeld van subsidiariteit of een goede samenwerking met gemeentebesturen. U moet zich eens voorstellen dat ook hier de Vlaamse of een andere overheid verplichtingen kan opleggen aan gemeenten over de opstijg- of landingsroutes van de luchthaven van Zaventem, of tegen de wil van een gemeentebestuur in zegt waar een industriegebied moet komen.

Mijnheer de minister, is het wenselijk dat een minister op een dergelijke manier een gemeente benadert? Is dat een vorm van goede samenwerking? Is het geen gevaarlijk precedent voor de toekomst? Ik neem aan dat deze overeenkomst ook door de Vlaamse Regering goedgekeurd moet worden. Zult u de voorliggende overeenkomst ondersteunen?

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik wil eerst een opmerking in de rand maken. Ik vind het vreemd dat deze vraag hier wordt gesteld, want bij uitbreiding kan worden gesteld dat over elk dossier de mening van de minister van Binnenlandse Aangelegenheden kan worden gevraagd. Elk dossier doet zich ergens in een gemeente voor, dus er is steeds een lokaal bestuur betrokken partij. Ik denk dat dat een heel gevaarlijke evolutie is.

Minister Peeters doet een aantal voorstellen aan de gemeente Borsbeek. De oorsprong van het dossier is het feit dat we moeten voldoen aan een aantal internationale voorwaarden inzake de veiligheid van de exploitatie van de luchthaven. Ik meen dat het te maken heeft met het Verdrag van Chicago.

Mijnheer Daems, de gemeente Borsbeek moet oordelen of ze al dan niet ingaat op het aanbod, dat zich situeert binnen de bevoegdheden van minister Peeters. De gemeente Borsbeek heeft daar de vol-

ledige autonomie voor. Uit artikels in de media heb ik begrepen dat de gemeenteraad van Borsbeek vrijdagavond samenkomt. De raadsleden kunnen dan soeverein beslissen of ze al dan niet ingaan op het aanbod van minister Peeters. De autonomie is dus volledig gevrijwaard en komt niet in het gedrang.

De heer Rudi Daems: Mijnheer de minister, het is niet mijn bedoeling elke voorliggende overeenkomst tussen een gemeente en een hogere overheid ter sprake te brengen. Het gaat hier over de teneur en de inhoud van de overeenkomst.

Ik blijf erbij dat het een gevaarlijk precedent is. Hier wordt geen overeenkomst voorgelegd maar een dictaat, dat een gemeentebestuur niet kan nemen of laten. De minister moet kijken naar de samenwerking tussen lokale besturen en de hogere overheid.

Minister Marino Keulen: Mijnheer de voorzitter, we moeten altijd oppassen wanneer we een bepaalde visie verwoorden. We mogen dat niet doen onder de vorm van een wetmatigheid, want dat is het volgens de mening van de heer Daems, en dat is zijn goed recht. Daarom is dat nog niet zo in de feiten.

Opnieuw: minister Peeters doet een aantal voorstellen vanuit zijn portefeuille en het is aan de gemeenteraad om akkoord te gaan of niet. De gemeenteraad heeft daar de volledige vrijheid in. Vanuit mijn verantwoordelijkheid van toezicht op de gemeentebesturen en bewaken van de autonomie van de gemeenten, is er tot op vandaag geen probleem.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jan Peumans mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen, over eventueel overleg met de gewesten en gemeenten inzake de aangekondigde nieuwe regeling voor de zone 30 in de buurt van scholen

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mijnheer de voorzitter, mevrouw en heren ministers, ik wil het hebben over de saga van de 30-kilometer-borden. Er is een weliswaar federaal minister op bezoek geweest in Limburg. Hij heeft verklaard aan de politiezones dat

hij de intentie heeft een koninklijk besluit te laten goedkeuren waarbij de zone 30 verplicht zal worden tussen 7 uur 's morgens en 7 uur 's avonds. Of het nu een koninklijk besluit of een ministerieel besluit moet zijn, de beslissing van de zone 30 is in elk geval via een ministerieel besluit genomen. Dat kende trouwens een heel lange voorgeschiedenis.

Mevrouw de minister, ik heb u begin dit jaar in de commissie voor Mobiliteit een vraag gesteld naar aanleiding van de evaluatie van de nieuwe verkeerswetgeving. U zei op een bepaald moment dat u en de minister van Openbare Werken van nabij zullen worden betrokken bij de evaluatie van de betrokken verkeerswet. Ook een aantal andere ministers met een bijzonder belang in bijvoorbeeld een veilige schoolomgeving, zullen worden geraadpleegd. U zei ook dat er voorbereidend overleg is gebeurd enzovoort.

U weet dat er een zeer zinvolle instelling bestaat, namelijk het Steunpunt Verkeersveiligheid in Diepenbeek. Ik ben een trouwe lezer van de studies ervan. Zo heeft het steunpunt een studie gemaakt over de zone 30 in schoolomgevingen als remedie tegen verkeersonveiligheid voor kinderen. U weet dat in kringen van verkeerskundigen wordt gezegd dat de manier waarop het beleid in dit land wordt gevoerd, af en toe meer weg heeft van een improvisatie dan van een daadwerkelijke ondersteuning. Ik citeer uit de genoemde studie: 'De vraag is: zijn de schoolomgevingen vandaag wel zo onveilig? Het zal u misschien verbazen maar er is niemand die kan zeggen of schoolomgevingen verkeersonveiliger zijn dan de omgevingen van pakweg dansings, sportclubs, jeugdlokalen of warenhuizen.' Verder staat in de studie dat hetzelfde kind dat op een gewestweg oversteeft, heel waarschijnlijk buiten de schooluren naar de dancing, de jeugdbeweging of de speelclub gaat, en dezelfde weg moet oversteken. Na 7 uur 's avonds geldt dan plots de zone 30 niet meer.

Mevrouw de minister, vanwege de geïmproviseerdheid stel ik de vraag aan u. Niemand in Vlaanderen weet nog wat hem te doen staat. Minister Landuyt zegt dat de politie maar een oogje moet dichtknijpen tot het KB of het ministerieel besluit er is. U rijdt dus maar 70 of 90 kilometer per uur, en hopelijk zal in alle politiezones niet worden geflitst. Wat draagkracht betreft, is dit natuurlijk een heel onverstandige uitspraak.

Mij gaat het er vooral over aan de gemeentebesturen nu eens duidelijk uit te leggen hoe het er op dit

moment met de zone 30 aan toe moet gaan. Als burgemeester van een plattelandsgemeente kan ik er niet meer aan uit. Minister Landuyt zegt dat we ons van de zone 30 op de gewestwegen niet te veel moeten aantrekken. Ik stel de zaken nu wel wat zwart-wit, dat ik geef ik toe, maar de gemeentebesturen weten niet meer waar ze aan toe zijn. Ze hebben geïnvesteerd in dynamische verkeerssignalisatie. Die werkt alleen vanaf het ogenblik dat de scholen beginnen tot ze uit zijn. We kunnen erover discussiëren of dat een verstandige maatregel is, ik verwijs hierbij naar het Steunpunt Verkeersveiligheid.

Vooraf belangrijk is de vraag wat nu momenteel de juiste toepassing is.

Mevrouw de minister, ik wil er bij u op aandringen dat u er bij uw federale collega op aandringt dat hij eerst het ministerieel of koninklijk besluit neemt en dan pas aan de Vlaamse bevolking meedeelt wat hij wil doen. Nu hebben sommige burgers immers het gevoel dat, daar de minister het heeft gezegd, het nu nog gaat over de tijdsperiode tussen 7 en 19 uur. De gemeentebesturen en uzelf, als wegbeheerder, hebben recht op duidelijkheid terzake.

Bent u betrokken geweest bij het standpunt dat minister Landuyt gisteren in het mooie Limburg heeft geformuleerd?

De voorzitter: Minister Van Brempt heeft het woord.

Minister Kathleen Van Brempt: Mijnheer de voorzitter, het Vlaamse Gewest heeft het voorbije jaar inderdaad heel wat inspanningen gedaan om in orde te zijn met de federale wetgeving inzake de zone 30. Net als u en anderen heb ik in de krant gelezen wat de intenties zijn van de federale minister van Mobiliteit voor het aanpassen van die wetgeving. Dat is op zich geen probleem: wanneer de wetgeving en het koninklijk besluit worden aangepast, dan zal met de formele overlegprocedure worden begonnen, zoals wordt bepaald in de bijzondere wet. Dan zal het Vlaamse Gewest worden betrokken bij de adviesverlening over het aanpassen van de wetgeving. Het is dus heel erg moeilijk voor mij om een reactie ten gronde te geven. Ik heb immers geen formele tekst om op te reageren.

Toch geef ik een aantal opmerkingen. Ik kan de intentie van de federale minister onderschrijven. Ik heb ook steeds gezegd, wanneer het ging over de toepassing van de federale wetgeving in het Vlaamse Gewest, dat er bij de bevolking een breder draagvlak

is met betrekking tot de dynamische borden en een minder breed draagvlak met betrekking tot de vaste signalisatie van zone 30. De minister zoekt dus een oplossing terzake. Dat steun ik.

Naar wat ik in de pers gelezen heb, zal het wellicht noodzakelijk zijn, willen we ook voldoen aan de internationale afspraken van Genève en Wenen, om de signalisatie aan te passen en te werken met een onderbord bij het gekende zone 30-bord om de beperking in tijd aan te geven. Dat betekent dat het koninklijk besluit en het ministerieel besluit opnieuw zullen moeten worden aangepast. Dat zal een – al dan niet bescheiden – meerkost met zich meebrengen.

Er zal uiteraard formeel worden overlegd en de Vlaamse Regering zal een formeel advies geven. Bovendien ben ik sterk vragende partij voor een breder overleg, niet alleen met het Vlaamse Gewest, maar met alle gewestbeheerders in Vlaanderen, dus ook de gemeenten en de provincies. Ik zal die vraag ook richten aan de federale minister van Mobiliteit. Niet alleen organisatorisch, maar ook budgettair kan dit immers gevolgen hebben.

Ook ik ben vragende partij voor een goede evaluatie van de zone 30-wetgeving. Dan is het echter wel nodig dat de wetgeving al enige tijd van kracht is. Het is nog een beetje te vroeg om de weerslag ervan op het terrein te evalueren. Ook hebben we daarvoor goede, accurate en tijdige cijfers nodig. U weet echter net als ik dat dit precies een van de heikele punten is wanneer we het hebben over het Vlaamse en Belgische verkeersveiligheidsbeleid.

De heer Jan Peumans: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Toen een aantal gemeentebesturen vóór de invoering het idee van het onderbord opperden, werd dat weggelachen. Ook worden gemeenten die dynamische signalisatie hebben op gemeentewegen, nu eigenlijk wat voor schut gezet. De maatschappelijke consensus was dat die zone 30 er kon zijn tussen 7 en 19 uur. Dan lost men natuurlijk niet de problemen op die kunnen rijzen voor en na die tijdspanne. Dat is echter een andere kwestie.

Alleen vraagt een aantal gemeentebesturen zich nu af waarom ze dan die dynamische verkeerssignalisatie moesten plaatsen.

De amateuristische wijze waarop dit wordt ingevoerd, is anno 2005 een land dat de pretentie heeft

iets aan verkeersveiligheid te willen doen, onwaardig. Het is spijtig. Om de twee minuten wordt van marsrichting veranderd, zodat op de duur niemand nog weet waar het naartoe gaat. Het draagvlak dat er toch al was, wordt door de federale minister onderuitgehaald, net als uw actie '30, de max'. Dat is een heel betreurenswaardige evolutie. (*Applaus bij CD&V*)

Minister Kathleen Van Brempt: Ik ben het niet eens met wat u zegt over de dynamische en vaste signalisatie. De beste oplossing in veel gevallen blijft de dynamische signalisatie, alleen is die veel duurder. Dat systeem maakt een veel grotere flexibiliteit mogelijk, ook met het nieuwe voorstel van de federale minister van Mobiliteit.

Wel kunnen we elkaar vinden in een sterk pleidooi voor een Vlaams verkeersveiligheidsbeleid. We kijken samen uit naar de regionalisering van die materie.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Filip Dewinter tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het inzetten van Oost-Europese arbeiders bij Vlaamse bedrijven via uitzendkantoren

Actuele vraag van de heer Jan Laurys tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de aanwezigheid van Oost-Europese arbeiders op de Vlaamse arbeidsmarkt en de problematiek van het openstellen van het vrij verkeer van arbeiders naar alle lidstaten van de Europese Unie

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de minister, de voorbije weken werden we geconfronteerd met een aantal gevallen van oneerlijke concurrentie. Via Nederlandse uitzendbedrijven werden Poolse werknemers hier tewerkgesteld aan heel goedkope lonen. Dat gebeurde in de firma Struik, het vroegere Zwan, in Schoten en in het groenteverwerkend bedrijf La Corbeille in Stabroek.

Het zijn echter niet alleen Nederlandse uitzendbedrijven die zich aan dit soort praktijken bezondigen, maar ook Belgische. In maart van dit jaar deed zich een incident voor toen het in Bornem gevestigde uitzendbedrijf Flexabel advertenties publiceerde. De mededeling luidde: 'Indien u op zoek bent naar ongeschoolde maar hardwerkende Poolse arbeiders tegen een scherp tarief dat in overleg met u kan worden vastgesteld, dan moet u bij Flexabel zijn.' U komt dus niet helemaal onvoorbereid op het terrein wanneer ik deze vraag stel. De heer Van Nieuwenhuysen heeft u hierover in maart reeds vragen gesteld.

De vakbonden reageren terecht furieus. De woordvoerder van het ABVV, de gewestelijke secretaris, zei op de televisie: 'Als we deze ontwikkeling geen halt toe roepen, dan verdringen de Polen binnen de kortste keren de Belgische werknemers van de arbeidsmarkt.' Met andere woorden: werk voor eigen volk eerst.

Mijnheer de minister, de betrokkenheid van de Vlaamse Regering is groter dan sommigen vermoeden. De wetgeving op arbeidsvergunningen en dergelijke is weliswaar federaal, maar uitzendarbeid en arbeidsvergunningen daarvoor behoren tot de bevoegdheden van de Vlaamse Regering. Over de vergunningen wil ik het niet hebben; we zullen daar ongetwijfeld een debat over moeten voeren als de beperkende maatregelen ten aanzien van Polen binnenkort verdwijnen en er geen arbeidsvergunningen meer nodig zijn om hier Polen te werk te stellen.

De kwestie van uitzendkantoren wordt geregeld door het decreet van 13 april 1999 op de private arbeidsbemiddeling in het Vlaamse Gewest. Artikel 8, paragraaf 3, van dat decreet stelt uitdrukkelijk dat een buitenlands uitzendbureau dat zijn maatschappelijke zetel in de EU heeft en in Vlaanderen activiteiten uitoefent, moet aantonen dat het in zijn land aan gelijkwaardige voorwaarden voldoet als vermeld in het decreet. Artikel 5, paragraaf 5 van hetzelfde decreet stelt: 'Om actief te zijn op de Belgische arbeidsmarkt mag een uitzendbedrijf geen activiteiten uitoefenen wanneer deze activiteiten leiden tot een tewerkstelling die strijdig is met de openbare orde of waarvan het bureau duidelijk kan vaststellen dat ze een inbreuk vormen op de sociale en fiscale wetgeving.' Dat is allemaal vrij duidelijk.

Minder duidelijk is de rol van de Vlaamse administratie en de inspectie.

U zult me natuurlijk zeggen dat de betrokken uitzendkantoren uit Nederland hier geen vergunning bezaten. U zult vragen om niet op de pianist te schieten. U zult me vertellen dat u er niets aan kon doen, dat u een inbreuk enkel kunt vaststellen als er een klacht wordt ingediend. Pas daarna kunt u ingrijpen en een geldboete opleggen.

Ik verwijt u, uw administratie en uw inspectiediensten dat niet wordt opgetreden. Proactief en preventief moet het noodzakelijke worden gedaan om dit soort excessen te vermijden. We weten allemaal dat uw inspectiediensten onderbemand zijn en heel erg weinig initiatieven nemen. We weten dat veel bedrijven uit bepaalde sectoren – denken we maar aan de vleesverwerkende nijverheid – worden aangeschreven door Nederlandse uitzendkantoren. U noch uw inspectie zijn daarvan op de hoogte. Op het terrein wordt pas opgetreden als een zaak de media haalt, de vakbonden een bedrijf platleggen, er stakingen uitbreken en dies meer.

Ik had gehoopt en verwacht dat uw diensten proactief en preventief zouden optreden. Het enige wat nu gebeurt, is het invullen van het formulier 'ter aanvraag tot erkenning als bureau voor private arbeidsbemiddeling' dat op het internet terug te vinden is. Voor het overige worden nauwelijks initiatieven genomen, zeker niet ten aanzien van de Nederlandse uitzendkantoren. In Nederland is een erkenning trouwens niet nodig. Blijkbaar kan en mag alles daar.

Mijnheer de minister, ik kreeg dus graag enige verduidelijking van u. Die mag zich niet beperken tot een verwijzing naar het decreet en de opmerking dat u geen schuld treft.

Ik heb nog een politieke bemerking. In de media bleek dat de traditionele partijen hun handen in onschuld wassen, zoals Pontius Pilatus. Ze beweren dat er voldoende beperkingen in de wetgeving werden ingeschreven waardoor dit soort zaken niet kunnen. Sta me toe om daar enige vraagtekens bij te plaatsen. De toetreding van Polen tot de EU met beperkende maatregelen gedurende 2 jaar zal bij het wegvallen van die beperkende maatregelen uiteraard niet volstaan om een toevloed van goedkope arbeidskrachten uit Polen en andere Midden-Europese landen tegen te houden.

Aan de traditionele partijen die hier vertegenwoordigd worden, vraag ik wat ze in hemelsnaam aan de Vlamingen zullen vertellen als Turkije lid wordt van

de EU. Nu gaat het over Polen en Midden-Europese landen, maar wat zult u vertellen als 70 tot 80 miljoen Turken lid worden van de EU en hier zullen komen werken aan arbeidsvoorwaarden die zelfs niet vergelijkbaar zijn met die van Poolse arbeiders?

Mijne heren, laat wat nu gebeurt een duidelijke waarschuwing zijn: Turkije mag op geen enkel moment lid worden van de EU! (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys: Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, beste collega's, vorige week werd dankzij een staking van personeel de aandacht gevestigd op de problematiek van de tewerkstelling van werknemers uit nieuwe Europese lidstaten. De manier waarop de werkgever nadien uitleg gaf, vond ik nogal aandoenlijk. Hij vertelde dat alles de schuld was van het Nederlandse interimbureau. Hij had nochtans moeten weten dat er in Vlaanderen een erkenning nodig is en dat in zijn geval niet kan worden gewerkt via een dienstenovereenkomst omdat het gaat om uitvoerende arbeid onder gezag, leiding en toezicht.

Nu wordt gezegd dat dit pas het topje van de ijsberg is. De zusteronderneming zou in dezelfde situatie verkeren. La Corbeille wordt genoemd. Wie wat vertrouwd is met de arbeidsmarkt, weet dat deze problematiek al jaren aansleept. Enkele maanden geleden heb ik hier trouwens een vraag gesteld over de bouwsector. De bouwfederatie trok toen aan de alarmbel, want signaleerde 50.000 illegaal tewerkgestelden in de sector en vroeg een regularisatie. De problematiek bestaat niet enkel in de bouwsector, maar ook in de transportsector, de horeca, de schoonmaakbedrijven en dergelijke meer.

Het probleem is dubbel. Enerzijds worden sectoren geconfronteerd met het feit dat ze op de Belgische of Vlaamse arbeidsmarkt niet voldoende geschoolde arbeidskrachten vinden. Anderzijds worden ze geconfronteerd met de illegale tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten, waardoor ze anderen oneerlijke concurrentie aandoen en de bonafide werkgevers zich verplicht zien dezelfde praktijken toe te passen. Zo komen we in een neerwaartse spiraal terecht.

De reglementering is vrij duidelijk. Toen de nieuwe lidstaten op 1 mei vorig jaar zijn toegetreden, heeft België beslist om overgangsmaatregelen te treffen.

Die golden voor Oost-Europa, dus ook voor Polen, maar niet voor Malta en Cyprus. Deze maatregelen hielden in dat de vroegere arbeidsvergunningen, het voorafgaand arbeidsmarktonderzoek en het voorafgaand contract behouden bleven.

Het probleem is dat de meeste tewerkstelling plaatsvindt in de schemerzone. Veel mensen zijn hier tewerkgesteld in het kader van een detachering of een dienstovereenkomst of als zelfstandige, iets wat bijna niet te controleren valt. Daar komen de meeste misbruiken voor.

Dit is ook een probleem voor de sociale inspectie. Mijn partij heeft eind augustus contact gehad met de sociale inspectie om over die problemen te spreken. Het is bijna hallucinant wat die mensen ons vertellen. Het komt erop neer dat buitenlandse bedrijven gewoonweg niet gecontroleerd worden. Als de sociale inspectie de bouw moet gaan controleren en aan de ene kant van de straat een buitenlandse onderneming ziet, en een Belgische aan de overkant, dan wordt de Belgische firma gecontroleerd. Men kan de buitenlandse ondernemingen niet controleren omdat de verschillende reglementeringen van werknemer, zelfstandige en dienstencontract niet gekend zijn. Ten tweede is er een taalprobleem. De sociale documenten zijn niet vertaald. Als men inlichtingen vraagt aan het land van oorsprong, krijgt men die niet. De inspectie wil er geen tijd meer aan spenderen, het is hopeloos.

Nochtans is dat de kern van het probleem. In 2009-2011 gaat de arbeidsmarkt sowieso open. De vraag is niet of ze komen, maar in welke omstandigheden ze komen. De vraag is: worden ze hier tewerkgesteld onder dezelfde loon- en arbeidsvoorwaarden als de Belgen? Dat is fundamenteel. Daar moeten we op toezien. In het licht van het debat volgend jaar over de eventuele verlenging van de overgangsmaatregelen is het noodzakelijk na te denken over de arbeidsvoorwaarden en over de beperkingen. De controle-mogelijkheid moet maximaal zijn.

Vlaanderen is daar inderdaad bij betrokken via de controle op interimarbeid, via arbeidsinspectie en -bemiddeling. De Vlaamse en de federale inspectie treden vaak samen op.

Hebt u reeds maatregelen genomen om die wanpraktijken aan te pakken? Zijn er contacten geweest met uw federale collega of met de sectoren? Wordt de

Vlaamse overheid betrokken bij de bespreking van de overgangsmaatregelen op 1 mei 2006? (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mijnheer de voorzitter, ik wil eerst onderstrepen dat noch door Struik Foods, noch door het Nederlandse uitzendbureau Covebo een arbeidsvergunning werd aangevraagd voor de tewerkstelling van Poolse werknemers. Ten tweede heeft het Vlaamse Gewest geen erkenning als uitzendkantoor verstrekt ten gunste van Covebo Projecten BV. Het essentiële punt van dit debat is niet het vrije verkeer van werknemers zoals de heer Laurys overigens duidelijk heeft gemaakt, het gaat in essentie over dienstverlening en uitzendkantoren.

Om in Vlaanderen erkend te worden als uitzendbureau moet een buitenlands bureau ofwel een vergunning aanvragen in Vlaanderen, ofwel conform de decreetgeving inzake de private arbeidsbemiddeling aantonen dat men in het land waar men gevestigd is, voldoet aan gelijkwaardige voorwaarden als die die gelden voor de Belgische kantoren. Voor Nederland werd dat in het verleden steeds getoetst. Vandaag stellen we vast dat in Nederland gewoon geen gelijkwaardige regelgeving bestaat. Men heeft daar verregaand geliberaliseerd, met nogal catastrofale gevolgen volgens mij. Er is een totale wildgroei ontstaan zonder enige controle. Ik vermoed dat veel Nederlanders zich dit intussen beklagen. Dat heeft onder meer tot gevolg dat heel wat malafide actoren bijdragen aan die wildgroei. Zij zijn natuurlijk geïnteresseerd in activiteiten buiten Nederland.

We moeten hierbij even terugdenken aan het debat over de Bolkestein-richtlijn. Die zegt dat we tevreden moeten zijn met controles en vergunningen door het land van oorsprong, en dat we dat niet opnieuw moeten doen in het land waar een uitzendkantoor actief wordt. Ik ben het daar absoluut niet mee eens. Deze ervaring onderlijnt dat het quasi onbegonnen werk is dat we in land A moeten vertrouwen op erkennings- en vergunningsregels van land B, waar misschien de taal en de gewoonten heel verschillend zijn. We mogen daar niet aan toegeven.

Onze regelgeving daarover is goed. We gebruiken die actief. Toen op 20 oktober bekend werd dat er een conflict was in het bedrijf Struik Foods, is de afdeling inspectie van mijn administratie onmiddellijk onaangekondigd ter plaatse gegaan om zich te ver-

gewissen van de problemen. Ze kreeg te maken met aspecten die te maken hadden met de federale regelgeving, bijvoorbeeld de principiële vraag of dit uitzendarbeid is of niet, de detacheringsvoorwaarden en de loons- en arbeidsvoorwaarden. Het bedrijf Covebo zal wellicht beweren dat het geen uitzendarbeid is.

Omdat dit federale kwesties zijn heeft mijn inspectie onmiddellijk contact genomen met de federale inspectiedienst Toezicht Sociale Wetten. Samen hebben ze op vrijdag 21 oktober verder onderzoek verricht. De Poolse werknemers bleken toen niet meer aanwezig. De personeelsverantwoordelijke en enkele andere werknemers werden aangesproken.

Dezelfde dag werd een onderzoek gedaan bij het zusterbedrijf bvba Freshcom in Turnhout om na te gaan of daar gelijkaardige zaken gebeurden. Op het ogenblik van het onderzoek werden geen Poolse werknemers aangetroffen, maar in de voorbije periode werd wel gewerkt met Poolse en Portugese werknemers. Hier bleek het Nederlandse uitzendkantoor Columbus actief te zijn. Dat is evenmin erkend door het Vlaamse Gewest. Het onderzoek ten gronde gaat dus voort met verhoren, analyses, onderzoek van de loons- en arbeidsvoorwaarden, enzovoort.

Er wordt dus wel degelijk opgetreden door onze inspectie op basis van het arbeidsbemiddelings- en inspectiedecreet. Ofwel wordt een strafrechtelijke vervolging gestart, waarbij de auditeur wordt ingeschakeld. Als die beslist om niet te vervolgen, kunnen we sinds dit jaar zelf een administratieve geldboete opleggen.

Mijnheer Dewinter, we treden niet alleen op nadat we iets in de krant hebben gelezen. Sinds de operationalisering van de dienst administratieve geldboetes lopen al een dertigtal dossiers die betrekking hebben op privé-arbeidsbemiddeling. Zes dossiers zitten al in de fase van de invordering van de boete. Onze inspectie gebruikt dus de mogelijkheden die ze heeft.

Aangezien een deel van deze kwesties onder federale bevoegdheden vallen, hebben we dit al herhaaldelijk ter sprake gebracht in de adviesraad voor buitenlandse werknemers. Ik zal bij mijn collega aandringen om die adviesraad samen te roepen. We hebben zelf met sectoren die te lijden hebben onder concurrentievervalsing door buitenlandse dienstvertrekkers, zoals de bouw-, de tuinbouw- en de verhuissector overlegd over die problemen en al een aantal afspraken gemaakt. De Vlaamse inspectie kaart de proble-

men ook aan bij de federale raad ter bestrijding van illegale arbeid en sociale fraude. Bij het comité dat bij die federale raad hoort, is de detacheringsfraude al een topprioriteit.

Persoonlijk denk ik dat de federale overheid resoluut verder moet gaan in een beleidslijn die inhoudt dat grote gekarakteriseerde fraude prioritair wordt aangepakt via de inspecties. In het verleden was dat niet altijd het geval omdat men ervan uitging dat de kleine dienstverlening die gebeurt vanuit de federale inspectie inzake de controle op de toepassing van CAO's en dergelijke, toch ook belangrijk was. Met de federale raad moet het mogelijk zijn een beleid uit te bouwen waarbij prioriteiten worden gesteld en van dit soort gekarakteriseerde fraude een topprioriteit wordt gemaakt.

Dit punt wordt op de agenda geplaatst van de federale instanties waar ook wij bij betrokken zijn, zoals de Adviesraad voor Buitenlandse Werknemers of het federaal comité ter bestrijding van illegale tewerkstelling en sociale fraude.

Ik durf vandaag niet zeggen dat onze inspectie wat haar bevoegdheden betreft voldoende krachtig kan optreden, vanwege een gebrek aan voldoende personeel. Op federaal vlak is een belangrijke extra aanwerving gebeurd van inspecteurs. Ik neem aan dat dit bijkomende korps momenteel operationeel is. Ik heb daar geen resultaten van. Vlaanderen beschikt over een zeer actief inspectiekorps dat zeer goed zijn werk doet.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de minister, ik ga met een aantal zaken akkoord, met een aantal andere net iets minder.

Covebo zegt op zijn website en in zijn perscommuniqué dat ze eigenlijk geen uitzendarbeid leveren. Covebo werft zijn medewerkers persoonlijk aan, onder meer in Nederland, Polen en Duitsland, en zorgt voor een goede begeleiding, correcte en stipte uitbetaling, een uitstekende huisvesting en doet dat onder toezicht en begeleiding van eigen leidinggevenden. Er wordt dus niet meer met interimkrachten gewerkt, maar met onderaanneming waardoor men ontsnapt aan de bestaande uitzendarbeidreglementeringen.

Verder wil ik wat vraagtekens plaatsen bij de inspanningen die worden geleverd door uw inspectiediensten. Ik heb hier reeds op 9 maart vragen over gesteld, meer bepaald over de misbruiken in het

bedrijf Flexabel in Bornem. U hebt daar toen op geantwoord: 'Er werd mee op mijn verzoek door de afdeling Inspectie en Werkgelegenheid een onderzoek gestart naar de activiteiten van het Bornemse uitzendbedrijf naar de activiteiten van andere soortgelijke ondernemingen, en dit in samenspraak met de federale inspectiediensten. De resultaten zullen weldra beschikbaar zijn.' We wachten nog altijd op de resultaten. Ik vervolg: 'Ik meld u dat deze problematiek zowel met betrekking tot de regionale als de federale bevoegdheden door de diverse inspectiediensten als prioriteit in de jaarplanning is geïnventariseerd en opgenomen.'

Meer dan een half jaar later hebben we nog niet veel gemerkt van initiatieven op het terrein. Iedereen in de sector weet dat deze praktijken aan de orde zijn. Iedereen weet dat er agressief propaganda en campagne wordt gevoerd door allerlei Nederlandse en andere bedrijven. De enigen die het blijkbaar niet weten, zijn de inspectiediensten van de Vlaamse Gemeenschap. Die zijn alleen op de hoogte als een en ander uitgebreid in de media komt, als de vakbonden of andere daar een punt van maken.

Ik zou dus durven aandringen op een proactief beleid, op een veel actiever preventiebeleid ten aanzien van onder andere Nederlandse uitzendbureaus maar ook van Vlaamse bedrijven. Ze moeten duidelijke informatie krijgen over wat kan en wat niet kan. Het ontbreekt niet alleen aan informatie, maar ook aan een stok achter de deur. Er moet duidelijk worden gemaakt dat deze praktijken niet kunnen.

De heer Jan Laurys: Mijnheer de minister, mocht ik de indruk hebben gegeven dat de inspectie geen goed werk levert, dan verontschuldig ik me daarvoor. We hebben met die mensen een goed gesprek gevoerd.

Wat vooral ontbreekt, zijn de middelen en mogelijkheden om effectief de taak uit te voeren. De inspectie heeft zelf voorstellen gedaan. Zo wordt het document E101 gebruikt om de inregelstelling van de sociale zekerheid in het buitenland te confirmeren. Het document moet in heel Europa op dezelfde manier worden opgesteld. Dan is er ook geen vertaling van sociale documenten nodig. De inspectie vraagt of dat ook mogelijk zou zijn voor de andere documenten. Zelfs als er dan een andere taal wordt gebruikt, is het toch veel gemakkelijker om een land te controleren. Dat is een zeer eenvoudig voorstel.

Er zou zeker werk moeten worden gemaakt van een meer internationale samenwerking van de contro-

lediensten. Er is zelfs behoefte aan een soort pan-Europese inspectiedienst om de oneerlijke concurrentie te voorkomen.

Mijnheer de minister, wordt u of de Vlaamse Regering betrokken bij de evaluatie van overgangsmatregelen? Dat is natuurlijk een fundamentele zaak. Als men daar wijzigingen in wil aanbrengen, dan moet men steeds voor ogen houden dat ze moeten gaan in de zin van een versoepeling en verbetering van de controle. De administratieve rompslomp zou eventueel kunnen worden afgebouwd. De controle moet echter zeker worden vergemakkelijkt.

Minister Frank Vandenbroucke: Mijnheer de voorzitter, voor alle duidelijkheid wil ik beklemtonen dat ik met mijn reactie vooruitloop op het afronden van het onderzoek door mijn inspectiediensten. Ik kan dus alleen maar spreken in zeer voorwaardelijke zin.

Mijnheer Dewinter, het is natuurlijk niet toevallig dat de naam van dat bedrijf 'Cobevo Project BV' is. Het wil daarmee vooral onderlijnen dat ze projecten organiseert en geen uitzendarbeid. Dat kan echter feitelijk worden gecontroleerd.

Toen de heer Van Nieuwenhuysen en anderen me een aantal maanden geleden hebben ondervraagd over uitzendkantoren en arbeidsvergunningen, was het minder duidelijk dan vandaag dat de jurisprudentie over het algemeen stelt dat een uitzendkantoor hoe dan ook een arbeidsvergunning moet vragen voor de werknemers die over de grens worden ingezet. Dat was niet zo duidelijk. Er was discussie over het feit of het al dan niet over een dienstverlening ging. Bij een dienstverlening moet er geen arbeidsvergunning worden gevraagd. De jurisprudentie wijst steeds meer uit dat een uitzendkantoor dat werknemers inzet, arbeidsvergunningen moet vragen. Ik zeg dat met de nodige voorzichtigheid.

Ik herneem deze punten omdat de essentie is dat deze mensen geen vergunning hebben om te doen wat ze doen. Vermoedelijk is er dan ook nog een probleem met de arbeidskaarten. Dat is wat moet worden gecontroleerd.

Ik heb niet gezegd dat we daar vandaag voldoende aan doen. De problematiek is groot. Ik heb wel gezegd dat er tijdens mijn vorig mandaat als federaal minister van Werk tientallen inspecteurs zijn aangeworven. Dat is gebeurd in anderhalf jaar tijd. Daarnaast hebben we het federaal comité opgestart.

Daarin moet overleg worden gepleegd tussen allerlei inspectiediensten.

Dat brengt me bij het punt van de heer Laurys. Ja, er wordt overleg gepleegd over deze kwesties. Ik ben betrokken partij bij de evaluatie die er moet gebeuren van de huidige lopende overgangsfase inzake vrij verkeer van werknemers. Ik heb overigens een paar maanden geleden aan mijn federale collega gevraagd om de beslissing die we in mei 2006 moeten nemen, samen goed voor te bereiden. Wat betreft de samenwerking met buitenlandse inspecties heb ik destijds, toen ik mijn federaal petje nog op had, zelf contact opgenomen met de Nederlanders om hierrond een systematische samenwerking op gang te brengen. Ik heb echter geen verslag over hoe dat verder is gelopen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Cathy Berx tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de gevolgen van het recente arrest van het Arbitragehof inzake de betrokkenheid van inrichtende machten bij cao-overleg

De voorzitter: Mevrouw Berx heeft het woord.

Mevrouw Cathy Berx: Mijnheer de minister, het is niet het moment om olie op het vuur te gieten van collectieve arbeidsverhoudingen en sociaal overleg. Mijn vraag gaat dan ook niet over de moeilijke en delicate verzoening tussen het stakingsrecht enerzijds en de vrijheid van arbeid anderzijds, maar wel over de collectieve arbeidsverhoudingen binnen het onderwijs, en dit naar aanleiding van het arrest van het Arbitragehof van 20 oktober 2005.

Met dit arrest vernietigde het Arbitragehof een aantal bepalingen van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 19 maart 2004 betreffende de rechtspositieregeling van de student, de participatie in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen, en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen. Het hof neemt in dat arrest twee erg belangrijke principiële beslissingen.

De eerste beslissing is de vaststelling en de bevestiging van de bevoegdheid van de gemeenschappen inzake onderwijs. Het gaat over artikel 127, paragraaf 1, eerste lid, ten tweede, van de Grondwet. De bevoegdheid van de gemeenschappen inzake onderwijs strekt zich, aldus het Hof, uit tot het collectief arbeidsrecht, met name tot het regelen en organiseren van de collectieve arbeidsverhoudingen en het sociaal overleg, het individueel arbeidsrecht en de sociale zekerheid, weliswaar de pensioenen uitgezonderd. De decreetgever is ook bevoegd voor het niet-gesubsidieerd personeel van de gesubsidieerde onderwijsinstellingen.

De tweede beslissing van het Arbitragehof zal ik parafaseren. De hogescholen en universiteiten worden gediscrimineerd omdat ze enkel een gemotiveerd advies in het subcomité sectorale programmatie kunnen uitbrengen en niet op gelijke voet met de afgevaardigden van de Vlaamse Regering en de afgevaardigden van de erkende vakorganisaties kunnen deelnemen aan de onderhandelingen. Het verschil in behandeling is niet redelijk verantwoord.

Door deze vernietiging vervalt als het ware de decretale basis voor het verder functioneren van de kamer Personeelsleden en van de kamer Besturen van het subcomité. Dat betekent dan ook dat deze beide kamers niet meer in die hoedanigheid en met die bevoegdheid zullen kunnen samenkomen.

Mijnheer de minister, hoe interpreteert u het arrest van het Arbitragehof? Welke conclusies trekt u daaruit? Ik weet dat aan een arrest van het Arbitragehof geen bredere draagwijdte mag worden gegeven dan het heeft. Wat is niettemin uw principiële houding ten aanzien van de vraag tot toekenning van een volwaardige onderhandelingspositie aan afgevaardigden van de inrichtende machten van het vrij, gemeenschaps- en officieel gesubsidieerd onderwijs voor wat de cao-onderhandelingen betreft met betrekking tot het leerplichtonderwijs? Zult u van de uitdrukkelijke bevestiging dat het om een Vlaamse bevoegdheid gaat, gebruik maken om de regeling inzake deze onderhandeling en het overleg te wijzigen? Dat overleg en deze onderhandelingen zijn op dit op dit ogenblik nog gebaseerd op de wet van 19 december 1974 met betrekking tot de verhouding tussen overheid en vakbonden.

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw Berx, het Arbitragehof heeft inderdaad op 20 oktober

een uitspraak gedaan over het beroep dat zowel de katholieke hogescholen als de KULeuven hadden ingediend tegen de syndicale inspraakstructuren die in het zogenaamd aanvullingsdecreet van 19 maart 2004 voor het hoger onderwijs zijn ingeschreven.

Zoals mevrouw Berx al heeft aangegeven, bevat het arrest verschillende elementen die niet allemaal onder een noemer zijn onder te brengen. Ik vat het kort samen. Ten eerste: de door de verzoekende partijen aangebrachte middelen met betrekking tot de bevoegdheidsverdeling tussen de federale overheid en de gemeenschappen worden verworpen. Dat is belangrijk nieuws: het hof legt de volle bevoegdheid om het syndicale statuut van het betrokken personeel te regelen bij de gemeenschappen, en het doet dat op basis van hun onderwijsbevoegdheid.

Ten tweede: het hof verwerpt het middel als zou het aanvullingsdecreet betekenen dat de bevoegdheid om de inrichting van het onderwijs te regelen wordt gedelegeerd aan het Vlaams Onderhandelingscomité voor het hoger onderwijs. Onderhandelingen die leiden tot een protocol van akkoord genereren voor de overheid immers een middelenverbintenis en geen resultaatsverbintenis. Een protocol van akkoord heeft in onze rechtsorde geen directe werking en zal in elk geval nog moeten worden omgezet in decreten en besluiten. De redenering van de indieners van het beroep wordt dus verworpen.

Ten derde: het hof gaat wel in op het middel van de verzoekende partijen dat de regeling de werkgevers discrimineert omdat ze niet in het subcomité sectorale programmatie van het VOC zijn vertegenwoordigd, hoewel de regeling die met het VOC is uitgewerkt voor de werkgevers gunstiger is dan de oude regeling.

Ten vierde: het hof verwerpt het middel als zou de vrijheid van de universiteits- en hogeschoolbesturen om zelf hun afvaardiging aan te wijzen door het decreet in het gedrang komt. Via de VLIR en de Vhloro kan worden tegemoetgekomen aan de bekommernis om behoorlijk gemandateerde afgevaardigden te hebben.

Het resultaat van dit arrest is wel dat artikelen of delen van artikelen uit het zogenaamde aanvullingsdecreet met betrekking tot de samenstelling van het subcomité sectorale programmatie worden vernietigd. Dat staat echter niet in de weg dat de essentie van de regelgeving met betrekking tot het VOC blijft behouden en door dit arrest zelfs wordt bekrachtigd. Uiteraard heeft de vernietiging gevolgen. De pre-

cieze draagwijdte ervan kan men niet zomaar uit het arrest afleiden. Veeleer dan snel conclusies te trekken verkies ik om dit arrest en alle mogelijke gevolgen, met inbegrip van de gevolgen voor het leerplichtonderwijs, grondig te bestuderen. Nadien kan ik dan de nodige stappen zetten zonder het risico te lopen op een onvolledige of onzorgvuldige reactie. Ik zal daar bij prioriteit aandacht aan geven.

We komen nu terecht in de aanloop naar de onderhandelingen over een cao voor het leerplichtonderwijs. Dat is een gevoelige fase. We willen dus zorgvuldig tewerk gaan. Van zodra hier duidelijkheid over is, zal ik u daarvan op de hoogte brengen.

Mevrouw Cathy Berx: Ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik heb er alle begrip voor dat hij zorgvuldig tewerk wil gaan. Ik had gehoopt dat men al verder zou hebben gestaan met de interpretatie van het arrest. Die discussie kan in de commissie worden voortgezet. In elk geval moet er een mouw worden gepast aan de gevolgen van het arrest voor de beide kamers van het subcomité. Er moet worden nagegaan of de nieuwe regelgeving wel zonder meer tot stand kan komen. De decretale basis van het subcomité verdwijnt. Dat betekent dat men een andere manier zal moeten zoeken om tegemoet te komen aan de verplichting om de hogescholen en de universiteiten volwaardig te betrekken bij de cao-onderhandelingen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw An Michiels tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het voorstel van de minister met betrekking tot het profiel van schooldirecteurs

De voorzitter: Mevrouw Michiels heeft het woord.

Mevrouw An Michiels: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, afgelopen maandag konden we er niet naast kijken: de kranten hadden het allemaal over de wens van de minister om ook bedrijfsleiders als schooldirecteurs in te schakelen. Elders luidde het dat managers scholen moeten leiden.

In de krant van vandaag las ik de hele toespraak van de minister waaruit het zinnetje was gelicht dat aan

de basis lag van de berichtgeving van maandag. Ik kan het standpunt van de minister gedeeltelijk volgen dat de directies van het onderwijs nood hebben aan meer professionalisering, en dat we moeten zorgen voor betere randvoorwaarden in dat verband.

Impliceert dit dat de diplomavereisten moeten worden onderzocht en eventueel overboord worden gegooid? Ik denk dat niet, en ik ben niet de enige met dat standpunt.

Er zijn ook anderen die dat stellen. Een schooldirecteur is meer dan een manager van bijvoorbeeld een groot autobedrijf. Hij moet immers voeling hebben met het hele schoolgebeuren en weten hoe het er in de klassen aan toe gaat, hoe een oudercomité werkt of een lerarencorps functioneert.

Ik meen te weten dat in andere grote bedrijven zo'n politiek ook wordt gehanteerd. Als men er een topfunctie wil bekleden moet men van onder aan de ladder beginnen. Men moet dan bijvoorbeeld eerst rekken aanvullen, vervolgens aan de kassa plaatsnemen, afdelingverantwoordelijke worden om zo ten slotte in de top van het bedrijf terecht te komen. Het is zeer belangrijk dat het in de school eveneens op die manier blijft gebeuren.

Ik heb nog een ander punt. In 2001 werd in opdracht van het ministerie een loonstudie uitgevoerd voor het personeel van het onderwijs. Een van de aanbevelingen van de studie luidde als volgt. 'De directiefuncties dienen een sterke loonsverhoging te krijgen aangezien deze significant onder de markt beloond worden. Dit dient gepaard te gaan met een grotere professionalisering van deze bestuursfuncties, zoals bijvoorbeeld een doorgedreven vorming.'

Zo kom ik tot mijn vragen. Is het niet simpeler om, veeleer dan eerst te onderzoeken of de diplomavereisten voor directeurs moeten aangepast worden, op korte termijn een loonsverhoging voor schooldirecties door te voeren? Is het niet simpeler om te zorgen voor een aanvullende opleiding van bijvoorbeeld schoolmanagement voor schooldirecteurs?

Het VSKO ijvert daar al jaren voor en werkt er ook aan. Zou het niet simpeler zijn veeleer dan diplomavereisten te onderzoeken, om na te gaan of schooldirecteurs die dergelijke opleiding al hebben gevolgd, niet kunnen beloond worden met een onmiddellijke loonsverhoging? Zou het niet mogelijk zijn om deze opleiding standaard aan te bieden vanuit het departement Onderwijs? Dan kan men twee vliegen in een

klap slaan. Men krijgt meer managementcapaciteit binnen de directiefunctie en behoudt de pedagogische bekwaamheid die nodig is voor een functie in het onderwijs. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw Michiels heeft zelf enigszins gezorgd voor rechtzetting. Ik dank haar daarvoor. De kop van De Standaard van 22 oktober wekte immers de indruk dat ik managers op de stoel van schooldirecteurs zou willen zetten. En dat ik dat zou hebben gezegd tijdens een toespraak gehouden tijdens een driedaagse van directies van het secundair onderwijs van het bisdom Gent. Het woord manager is in die toespraak niet gevallen, noch mondeling, noch schriftelijk. Ook mijn medewerkers hebben het woord niet in de mond genomen en mogen dat woord ook niet in de mond nemen als het gaat over schooldirecteurs. Ik weet niet waar De Standaard dat woord heeft uitgehaald.

Het artikel bouwt voort op één zinnetje uit de toespraak. 'Zo kunnen we het beroep ook aantrekkelijker maken voor zij-instromers. Misschien kunnen we ook afstappen van de stringente diplomaverensten voor directeurs.' Dat zinnetje was een onderdeel van een veel bredere passage waarnaar u hebt verwezen.

Wat de diploma's betreft, heb ik het volgende gezegd. 'Vandaag moet een directeur over een pedagogisch diploma beschikken. Dan hangt het af van het niveau waar de school zich bevindt. Een school met een derde graad moet worden geleid door een directeur met minimaal een licentiaatdiploma of een gelijkgesteld bekwaamheidsbewijs.'

Het is een feit dat zij-instromers worden gehinderd door het feit dat zij geen of slechts een beperkte ervaring kunnen inbrengen in hun geldelijke anciënniteit. Een kleinere sector binnen het onderwijs vormen de CLB's. Vroeger moest een directeur van een CLB arts of psycholoog zijn. Sedert 2000 zijn de specifieke eisen gewijzigd. Vandaag vraagt men als specifieke eis alleen ervaring met leerlingenbegeleiding. Het betrokken instellingsbestuur oordeelt over die ervaring. CLB-directies moeten wel een aantal uren scholing bewijzen.

Ik herhaal wat zeer uitvoerig aan bod kwam in mijn uiteenzetting voor de directies van het bisdom Gent. Aan het hoofd van een school moet iemand

staan die leiding kan geven, visie heeft, een team kan bezielen, de neuzen in een bepaalde richting kan zetten en vooral leiding kan geven over de relatie tussen de leraren en de leerlingen, het klasgebeuren. Daar gaat het in essentie om.

Daar gaat het eigenlijk over.

We moeten de functie van directeur aantrekkelijker maken. Een hoger loon is in dit verband een prioriteit. Ik ga ervan uit dat de Vlaamse Regering met betrekking tot dit punt, dat ook in de eisenbundels van de vakbonden voor de komende cao-besprekingen is opgenomen, een positief antwoord zal geven. Ik vind dit alvast zeer belangrijk.

In mijn toespraak tot de betrokken directies heb ik ook een aantal andere randvoorwaarden toegelicht. Om meer ruimte te creëren, moeten we de regelgeving waar mogelijk minder stringent maken, moeten we in meer middelen voor loopbaanontwikkeling voorzien, moeten we de scholen meer werkingsmiddelen en een betere infrastructuur bieden, moeten we aandacht aan selectie schenken en moeten we de loopbaanontwikkeling binnen directies bevorderen.

Voor het secundair onderwijs pleit ik eigenlijk voor een mandatensysteem. Mijns inziens, is dit in het belang van de directies zelf. De invoering van een dergelijk systeem vergt natuurlijk een betere bezoldiging, betere uitstapmogelijkheden, goed georganiseerde pensioenrechten en dergelijke.

Vorming is in dit verband ontzettend belangrijk. Ik wil hier, in overleg met de koepels, zeker de nodige aandacht aan schenken. We moeten natuurlijk ook voldoende belang hechten aan een aantal andere belangrijke aspecten, zoals de nadruk die momenteel op de bredere samenwerkingsverbanden ligt. Scholengemeenschappen bieden de directies de kans om van elkaar te leren. Binnen de bredere directieteams van scholengemeenschappen behoren bijkomende specialisaties tot de mogelijkheden. Tot slot mogen we ook het belang van netwerking niet uit het oog verliezen.

Indien we dit geheel van beschouwingen overlopen, komen we eigenlijk weer uit bij een van de redenen waarom ik het daarnet al over diploma's heb gehad. Indien we voor een interessante loopbaanontwikkeling, een stevige omkadering, een interessante werkomgeving een veel uitwissling van ervaringen en inzichten tussen collega's kunnen zorgen, maken we

deze baan natuurlijk instrinsiek aantrekkelijker voor zij-instromers.

Ik ben niet gelukkig met de manier waarop een detail uit mijn toespraak in het door mevrouw Michiels aangehaalde artikel is uitvergroot. De rest van mijn betoog is hierdoor enigszins in de schaduw terechtgekomen en de werkelijkheid is niet correct voorgesteld. Bovendien lijkt het alsof ik ballonnetjes oplaait om ideeën uit te testen. Dat is een politieke methode waarvan ik niet houd. Ik heb de directies van ons middelbaar onderwijs trachten duidelijk te maken dat het niet mijn bedoeling is geweest dergelijke ballonnetjes op te laten.

Dit betekent niet dat we de diplomaveisten voor zij-instromers niet nader kunnen bekijken. Het moet hier dan wel gaan over zij-instromers die in het onderwijs een onderwijstaak willen vervullen en niet over mensen die menen dat een school een of ander commercieel bedrijf is. Ik denk dat we het hierover eens kunnen zijn.

Mevrouw An Michiels: Ik dank de minister voor zijn antwoord. Hij heeft een aantal zaken rechtgezet die in de krant eenzijdig naar voren zijn gebracht. Blijkbaar vormt een loonsverhoging voor directeurs een prioriteit voor de minister. We zullen dit blijven opvolgen en we hopen dat hier een positief gevolg aan zal worden gegeven.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Vera Van der Borgh tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de extra plaatsen voor kinderopvang en de mogelijke toepassing van dienstencheques in de sector

De voorzitter: Mevrouw Van der Borgh heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Mijnheer de voorzitter, in de pers is het bericht verschenen dat de komende twee jaar 3000 bijkomende kinderopvangplaatsen zullen worden gecreëerd. De minister heeft hiervoor 6,6 miljoen euro uitgetrokken. In 2006 mogen we ons verwachten aan 1000 plaatsen voor de allerjongsten, kinderen van nul tot drie jaar. In 2007 zullen de resterende 2000 plaatsen tot stand komen. Meer bepaald gaat het om 1500 plaatsen in de dag-

opvang voor baby's en peuters, om 500 plaatsen in de buitenschoolse opvang en om 100 plaatsen in de flexibele kinderopvang.

Hoewel we deze uitbreiding uiteraard enkel kunnen toejuichen, blijven we met betrekking tot de flexibele kinderopvang enigszins op onze honger zitten.

Collega's, als we een flexibele economie willen met flexibele werknemers, moeten we ook zorgen voor een flexibele kinderopvang. Als ik denk aan de sectoren met continuarbeid, denk ik vooral aan de zorgsector, waar 24 uur op 24 en 7 dagen op 7 wordt gewerkt, maar er zijn nog tal van andere sectoren die met deze problematiek worden geconfronteerd.

Daarnaast is er ook de problematiek van de eenoudergezinnen en ouders die geconfronteerd worden met zieke kinderen. Deze ouders hebben baat bij een flexibele kinderopvang.

De VLD meent dat dienstencheques het instrument bij uitstek zijn om de combinatie tussen arbeid en gezin mogelijk te maken. In het regeerakkoord staat: 'We bouwen de flexibele en occasionele kinderopvang beter uit, ook buiten de collectieve voorzieningen. We gebruiken daartoe onder meer het instrument van de dienstencheques.'

In de Septemberverklaring van de minister-president lezen we: 'Om gezin en werk te combineren, moeten we het aanbod van ondersteunende diensten voor gezinnen verruimen. Zo bijvoorbeeld bouwen we de flexibele en occasionele kinderopvang beter en ruimer uit, ook buiten de collectieve voorzieningen.'

Collega's, in de pers lees ik dat zowel CD&V- als sp.a-beleids mensen het systeem van de dienstencheques binnen de kinderopvang genegen zijn. In De Standaard van 13 mei 2005 stond: 'Ook de Kortrijkse schepen van Sociale Economie en voorzitter van de CVBA Makkie, Lieven Lybeer, toont zich tevreden met de erkenning. Sociale economie is in Kortrijk een succesverhaal, zegt hij. "Met Makkie doen we de doelstellingen van het dienstenchequesysteem alle eer aan, namelijk het voorkomen van zwartwerk en tegelijk het creëren van extra arbeidsplaatsen. Als het systeem van dienstencheques zou worden uitgebreid tot kinderopvang, is het bedrijf van plan mee op die kar te springen.'"

In Het Laatste Nieuws van 1 oktober stond over minister Van Brempt: 'De Vlaamse minister van

Sociale Economie wil een flexibele kinderopvang thuis en in de buurt. Zij stelt: “Wij willen het systeem van kinderopvang uitbreiden naar bijvoorbeeld tweeverdieners die ’s avonds lang werken of willen studeren. Ideaal zou zijn dat er in elke buurt zoiets komt en er ook een mogelijkheid is om thuis opvang te hebben. Zo kunnen kinderen in hun eigen bed slapen.”

Collega’s, laten we ook op dit domein innovatief zijn. Laten we inspelen op de noden van vandaag en de toekomst. Mevrouw de minister, hoever staat het met het onderzoek naar het inzetten van dienstencheques in de kinderopvang? Op welke termijn verwacht u hierover de eindconclusie?

De voorzitter: Minister Vervotte heeft het woord.

Minister Inge Vervotte: Collega’s, ik probeer een beleid te voeren door een aantal doelstellingen te formuleren. Mevrouw Van der Borght, u verwijst naar het regeerakkoord, maar u citeert enkel het eerste deel van de zin. Om volledig te zijn, moet u ook het tweede deel van de zin citeren.

Als overheid is het onze plicht de schaarse centen zo doelmatig mogelijk in te zetten. Dat wil zeggen dat we telkens moeten onderzoeken wat de kostenbatenanalyse is van een maatregel en de vooropgestelde doelstellingen.

Een mogelijke doelstelling van het debat over de dienstencheques in de kinderopvang is een betere combinatie van gezin en arbeid.

Uiteraard willen we allemaal zo veel mogelijk gaan voor de combinatie gezin en arbeid. Een van de reële voorwaarden om dat mogelijk te kunnen maken voor de ouders, is dat er voldoende plaatsen zijn. Vandaag is er een druk op de capaciteit. Dat heeft te maken met allerlei factoren. Zo namen in het verleden meer grootouders de opvang op zich, terwijl de huidige generatie vijftigers dat niet meer zo evident vindt en de kinderen van die generatie ook niet meer. Tegelijkertijd is er ook goed nieuws. Het aantal geboortes is in 2004 gestegen met 2140 en we zien dezelfde tendens voor 2005. Er is dus druk op de capaciteit en die zal door deze evoluties alleen maar blijven bestaan.

Voor mij is het een keuzecriterium om een maximaal mogelijk aantal plaatsen te creëren met de middelen die we hebben. Dit is mijns inziens vandaag een verantwoorde keuze. Als we een zo maximaal moge-

lijk aantal plaatsen willen creëren, betekent het dat we de kostprijs per plaatse mee in rekening moeten brengen. Als we een kleine evaluatie maken van de kostprijs voor de overheid van een dienstencheque in vergelijking met die van de plaatsen in de kinderopvang die vandaag worden gerealiseerd, zien we een heel grote discrepantie.

Een tweede doelstelling die u formuleert, is dat de kinderopvang flexibel moet zijn. Hebben we vandaag dan geen flexibele en occasionele opvang? Er worden voorbeelden gegeven van mensen die in ploegen werken en geen blijf weten met hun kinderen. We moeten eerlijk zijn en zeggen dat in de kinderopvang die we vandaag aanbieden, zowel flexibiliteit als occasionele opvang mogelijk is. Ik heb de cijfers nog eens opgevraagd. Het aantal kinderen dat terecht kan in een opvang voor 7 uur en na 18 uur stijgt. Ook is dit het geval voor kinderen die langer dan 11 uur in de opvang zitten. Dit wensen we echter niet te promoten omdat we rekening moeten houden met de draagkracht van het kind. Voor het ene kind kan dit misschien geen kwaad, voor het andere misschien wel. Er is zelfs nachtopvang mogelijk in het landschap van de kinderopvang van vandaag. Die is bijvoorbeeld nodig voor stewardessen die alleenstaand zijn en hun kind naar de opvang moeten brengen.

Een dienstencheque is voor mij niet het enige middel om die flexibele kinderopvang te bewerkstelligen. Het is integendeel belangrijk om in de bestaande initiatieven die we subsidiëren, te zorgen voor een zo maximaal mogelijke flexibele opvang.

We moeten ook rekening houden met de doelgroepen en de profielen. Wat is bijvoorbeeld de kapitaalcracht van mensen die werken in de zorgsector? Naar welk soort van initiatief zouden ze hun kinderen graag brengen? Voor alleenstaanden is opvang aan huis niet altijd de beste oplossing. De vraag is wat mogelijke doelgroepen zijn en wat het profiel is van mensen die er gebruik van zouden willen maken. We hebben altijd gesteld dat een criterium van een 1-op-1-relatie een criterium is dat in rekening moet worden gebracht. We gaan naar een systeem van een 1-op-1-relatie. Ik meen dat we met een dergelijk systeem omzichtig moeten zijn, en dat ons kinderopvanglandschap vandaag niet geconcretiseerd wordt in een 1-op-1-relatie. Daarom moeten we een doelgroepafbakening maken.

Een andere doelstelling die u niet hebt genoemd maar die voor mij een absolute prioriteit is in de organisatie van het zorglandschap en het opvang-

landschap, is de doelstelling van toegankelijkheid. Zoals ik al meermaals heb gezegd, kan het niet dat mensen keuzes zouden moeten maken op basis van hun financiële mogelijkheden. We moeten het zorgen opvanglandschap dusdanig organiseren dat mensen niet verplicht worden om keuzes te maken op basis van hun financiële mogelijkheden.

Ik wil een kleine vergelijking maken. In de opvang die vandaag wordt georganiseerd, is de opvang in crèches en bij onthaalouders gerelateerd aan het inkomen. Voor een dag van bijvoorbeeld 11 uur varieert de ouderbijdrage van 1,3 euro voor iemand met een laag of vervangingsinkomen tot een maximum van 23,3 euro.

Wel, ik wil met u graag even de vergelijking maken met de prijs van een dienstencheque voor de overheid. Die bedraagt ongeveer 14,3 euro. De ouder betaalt 6,7 euro per uur opvang per kind. Uiteraard, mevrouw Ceysens, is de fiscaliteit daarbij een element. Ik wil graag samen met u bekijken of degene die vandaag 1,3 euro heeft in de kinderopvang dat systeem aantrekkelijk zou vinden. Misschien zijn dat mensen die in een ploegensysteem zitten en waarvan men een permanente aanwezigheid en arbeid vraagt.

Een andere niet onbelangrijke doelstelling in de kinderopvang behelst de economische, pedagogische en sociale functie. Dat laatste is een element dat we steeds hebben vooropgesteld, omdat we vinden dat kinderopvang een meerwaarde heeft. We hebben daartoe een kwaliteitskader uitgewerkt. Momenteel zijn we bezig met de uitvoering van dit kader. Voor ons is het immers belangrijk dat er toezicht en erkenning moet zijn vanwege Kind en Gezin. Er moeten ook opleidingsvoorwaarden en -vereisten zijn. Dit alles is bekeken en uitgewerkt en wordt nu verder uitgevoerd.

We hebben natuurlijk ook niet alleen doelstellingen inzake kinderopvang, maar ook inzake tewerkstelling. Ik ga daar niet al te diep op in, aangezien dit behoort tot de verantwoordelijkheid van de ministers Van Brempt en Vandenbroucke. Het doel van de dienstencheques is immers mensen die lang werkloos zijn aan het werk zetten. Ook zij moeten zich dus uitspreken over de beste methoden om dit te doen. Misschien komen er ook andere middelen voor in aanmerking, zoals buurt- en nabijheidsdiensten. De vergelijking met dienstencheques in de poetsdiensten gaat niet volledig op. Hier moet immers sprake zijn van een aantal diplomaveisten. We zullen dus niet alleen de kostprijs van het huidige systeem, maar

ook de kostprijs terzake moeten berekenen als we nagaan in welke opleiding we zullen voorzien voor deze mensen. De overheid wil immers de kwaliteit garanderen van de kinderopvang, wat betekent dat er pedagogische ondersteuning zal moeten worden gegeven, die zal moeten worden gefinancierd.

Al deze elementen liggen vandaag ter discussie. Ze zullen worden besproken in een eerste overleg op 8 november. Het is de bedoeling dat minister Van Brempt en ikzelf een onderbouwde nota voorleggen aan de regering die dan knopen zal doorhakken. *(Applaus bij CD&V)*

Mevrouw Vera Van der Borgh: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw zeer uitgebreide antwoord. Op mijn concrete vraag heb ik echter helaas geen antwoord gekregen. Hoe ver staat u met het onderzoeken van het inzetten van dienstencheques in de kinderopvang, en op welke termijn verwacht u de eindconclusie terzake?

Dit is een belangrijke vraag. De nood is immers groot. We moeten allen beseffen dat we niet aan alle noden kunnen voldoen via het subsidieerbare kanaal, dus via de instellingen. We kunnen dat zoveel mogelijk doen, maar het is onmogelijk om alle noden zo te lenigen. Waarom kunnen we dit dan eens niet proberen met het systeem van de dienstencheques? In het verleden zijn we begonnen met premies voor schilderwerk, om ook daar het zwartwerk tegen te gaan. Na een bepaalde termijn is dat geëvalueerd en stopgezet. Waarom zouden we niet minstens een poging wagen om die mensen de kans te geven aan de behoeftes te voldoen waar niet aan kan worden voldaan via de instellingen?

Minister Inge Vervotte: Ik wil samen met u een kleine rekenoefening maken over de kostprijs. We zijn allemaal voorstanders van het zo efficiënt mogelijk inzetten van de middelen, denk ik toch. Met 6,6 miljoen euro kunnen we 3.000 plaatsen creëren. Maken we dezelfde oefening voor de dienstencheques en we nemen 7 uur per dag als gemiddelde, met 200 dagen per jaar, wat het gemiddelde is voor de kinderopvang in Vlaanderen, dan kunnen we via dat systeem van de dienstencheques met 6,6 miljoen euro 300 plaatsen creëren. Het lijkt me dan best om dat even te bekijken, om daarover te praten, om doelgroepen af te bakenen. Dat zijn de discussies die gaande zijn. Dat staat ook zo in het regeerakkoord.

In het regeerakkoord staat heel duidelijk dat de doelgroepen moeten worden afgebakend.

In mijn antwoord op uw vraag heb ik gesteld dat al deze elementen, de doelgroepen, de profielen, de wijze waarop we dit het beste kunnen realiseren, de combinatie van arbeid en gezin, de flexibiliteit, enzovoort, aan bod komen in het overleg van 8 november. Het concrete antwoord op uw vraag is dus dat op 8 november de eerste elementen in rekening worden gebracht. We zullen dan zien hoe ver we geraken, om vervolgens met een nota naar de regering te gaan.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

VOORSTEL VAN DECREET van mevrouw Marleen Vanderpoorten, de heer Tom Dehaene, mevrouw Else De Wachter en de heren Jan Peumans en Herman Lauwers houdende wijziging van het decreet van 16 januari 2004 op de begraafplaatsen en de lijkbezorging
– 147 (2004-2005) – Nrs 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: De algemene bespreking is geopend.

De heer Brouns, verslaggever, heeft het woord.

De heer Hubert Brouns: Mijnheer de voorzitter, ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord?
(*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking.

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

VOORSTEL VAN BIJZONDER DECREET van de heer Ludwig Caluwé, de dames Patricia Ceysens en Caroline Gennez en de heren Kris Van Dijck, Jos Stassen en Jan Roegiers houdende wijziging van het bijzonder decreet van 26 juni 1995 houdende invoering van onverenigbaarheden met het mandaat van lid van de Vlaamse Raad, en van het bijzonder decreet van 26 juni 1995 houdende instelling van een regime van politiek verlof voor de personeelsleden van de diensten van de Vlaamse Regering die een mandaat als lid van de Vlaamse Raad of de Vlaamse Regering uitoefenen
– 305 (2004-2005) – Nrs 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Linda Vissers, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Linda Vissers: Mijnheer de voorzitter, ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik wens in een kort bestek enkele bedenkingen te formuleren bij dit voorstel van bijzonder decreet. Het voorstel heeft als bedoeling niet het statuut maar de positie te regelen van een opvolger in het Vlaams Parlement wanneer iemand ontslag neemt of anderszins definitief verdwijnt uit het Vlaams Parlement, of wanneer een lid van het Vlaams Parlement minister wordt, hetzij in de Vlaamse Regering, hetzij in de federale regering.

De mondelinge toelichting van de heer Caluwé in de commissie was bijzonder kort. Ze kwam erop neer dat we nog een paar dingen moesten regelen die nog niet geregeld waren. Ik heb me achteraf afgevraagd wat die dingen dan wel zouden kunnen zijn. We hebben ons dan ook onthouden bij de stemming.

Als er nu een decretale basis moet worden gecreëerd voor iets dat in het verleden al is gebeurd, dan kunnen we ons afvragen of in het verleden alles wel volgens de regels en geplogenheden is verlopen. Is er met andere woorden in het verleden niet gehandeld zonder decretale basis? Het was een boeiende zoektocht om van 1999 tot nu na te gaan wie wie heeft

opgevolgd en welke positie – niet welk statuut – het parlamentslid uiteindelijk had.

Wat nu decretaal zou worden vastgelegd is eigenlijk het omgekeerde van de volgorde van de opvolgers. Op dit ogenblik wordt iemand die verkozen is tot Vlaams parlamentslid en minister wordt, opgevolgd wordt door zijn eerst aangewezen opvolger. Als iemand tijdens de legislatuur verdwijnt uit een fractie door ontslag of overlijden, dan komt de tweede opvolger in de plaats. Dat is echter niet de opvolger van degene die definitief weg is, maar van de minister. Degene die de minister heeft opgevolgd, wordt de opvolger van degene die ontslag heeft genomen.

Daar bestond totnogtoe geen decretale basis voor, die nu wel zou worden gecreëerd.

In het verleden werd hier dus op een onwettige manier gehandeld. Dat wordt trouwens toegegeven in de Memorie van Toelichting, want bij artikel 3 staat: ‘Wanneer een parlementair mandaat openvalt tengevolge van het ontslag of het overlijden van een effectief verkozen kandidaat, neemt de opvolger definitief, dat wil zeggen tot het einde van de legislatuur, de plaats in van zijn voorganger. De plaatsvervanger van de minister of een staatssecretaris heeft daarentegen geen zekerheid over de duur van zijn parlementair mandaat. Na zijn ontslag uit de regering keert de minister of de staatssecretaris immers terug naar het Vlaams Parlement ten koste van zijn plaatsvervanger.’

Er wordt gesteld dat dit anders geregeld moet worden, maar ik stel vast dat het sinds 1995 al anders wordt gedaan. Ik geef u een voorbeeld. Ik viseer geen enkele fractie, maar het voorbeeld betreft de VLD, al had dat evenzeer de sp.a kunnen zijn. Op 13 juni 1999 werd de heer Gabriëls verkozen als lid van het Vlaams Parlement. Hij werd benoemd tot federaal minister en hij werd hier vervangen door de eerste opvolger, de heer Van Baelen. Op 7 januari 2002 overleed de tweede effectieve verkozen van de VLD. De opvolger die volgens het verslag in aanmerking komt om hem te vervangen, was de heer Sols. Hij legde de eed af als vervanger van degene die definitief uit dit parlement verdween.

Bij brief van 6 juni 2003 nam de heer Gabriëls ontslag als lid van de Vlaamse Regering waardoor hij opnieuw in het Vlaams Parlement terechtkwam. Volgens de ratio legis konden we toen verwachten dat de heer Van Baelen, die de minister verving, zijn mandaat opnieuw ter beschikking zou stellen. Dat was

echter niet het geval, want verder in het verslag staat dat de heer Sols in aanmerking kwam als opvolger van de heer Keulen die op 10 juni 2003 de eed van minister in de Vlaamse Regering aflegde. Het verslag van 10 juni 2003 stelt immers: ‘De heer Guy Sols had als opvolger reeds zitting in het Vlaams Parlement tot het ontslag van minister Jaak Gabriëls op 6 juni 2003’. Dat betekent dat in de praktijk de opvolgersplaatsen van de heren Sols en Van Baelen werden omgewisseld. (*Opmerkingen van de heer Steven Vanackere*)

U noemt dat logisch, maar het betreft een bestaande praktijk als iemand een minister vervangt. Een tweede opvolger die een parlamentslid vervangt die uit het parlement verdwijnt, werd in de praktijk de vervanger van de minister. De vervanger van de minister werd de vaste opvolger van iemand die definitief uit het parlement verdween. Dat is de praktijk die tot nu werd toegepast. Daarom heb ik in de commissie gevraagd of er in het verleden iets is gebeurd zonder decretale basis. Het antwoord is nu wel duidelijk. De Memorie van Toelichting bij artikel 3 stelt heel klaar hoe het in het verleden had moeten gebeuren en hoe men het in de toekomst wenst te doen.

Mijnheer de voorzitter, collega's, dit is een bijzonder decreet om iets in te voeren dat we zonder decretale basis al deden. Ik heb u slechts één van de talloze voorbeelden gegeven. Zeker in 2003-2004 was het hier een poespas. Het was helemaal niet duidelijk wie namens wie zitting had. Dit bijzondere decreet is een regularisatie van een bestaande praktijk.

In de commissie heb ik ook een algemene opmerking gemaakt. Op zich is het een nobel principe om de wetgevende en uitvoerende macht zoveel mogelijk te scheiden. In 1995 werd dat principe op een correcte manier toegepast. Vanaf 1999 werd het systeem om ministers op te volgen, gebruikt als een puur politiek schaakspel. Het systeem werd misbruikt.

Elke regeling kent haar gebruiken en misbruiken. Wel, dat zijn misbruiken. De opvolgerskwesie nu nog verfijnen, wetende dat dit neerkomt op een regularisatie van een onwettige praktijk, daar kunnen we onze goedkeuring uiteraard niet aan geven. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Caluwé is ziek en heeft zich verontschuldigd.

Ik wil u samenvatten wat er in de commissie is gebeurd. De indieners van dit voorstel van bijzonder

decreet willen duidelijkheid brengen in deze zaak. Het is niet de rechtekking van een onwettigheid, maar een verduidelijking van een bestaande situatie. Tot op heden bestond er inderdaad een flou artistieke rond het voorstel van decreet. Nu kiest men hier voor een bepaalde optie.

Ik wil niet ingaan op uw beschouwingen over de regeling voor opvolging. Tussen 1995 en nu is die veranderd. Ik heb daar mijn mening over, de huidige regeling strookt hoe dan ook niet met de oorspronkelijke idee van 1993. We dachten toen dat we iets meer democratisch hadden ingesteld, maar het is intussen verworden tot iets wat weinig met democratie te maken heeft.

De heer Joris Van Hautem: De heer Caluwé is afwezig. Ik wil hem ook niet aanvallen. U zegt dat men nu duidelijkheid wil creëren. U moet toch eens de toelichting lezen. Daar schetst men de situatie zoals ze voor de stemming van dit voorstel van decreet is, maar waar in de praktijk niets van blijkt. Men zegt heel duidelijk: als er iemand weggaat uit dit parlement, dan komt er een opvolger binnen die definitief die plaats inneemt en eigenlijk is dat niet eerlijk ten opzichte van de eerste opvolger die de minister vervangen heeft. Daar wil men iets aan doen. Men wil dat de eerste opvolger ook de vaste opvolger wordt. Dat heeft men tot nu toe in de praktijk al gedaan! Dat heb ik met dat ene voorbeeld willen aantonen. Het was een boeiende maar moeilijke zoektocht. Ik heb nog voorbeelden gevonden. Mijn punt is: men deed dat al in de praktijk! Men moet nu niet komen pleiten om het in de toekomst anders te doen omdat dat logischer zou zijn. Het klinkt misschien een beetje oneerbiedig, maar dit is een regularisatie van een incorrecte toestand.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking.

– *De artikelen 1 tot en met 5 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van bijzonder decreet houden.

VERZOEKSCHRIFT over het oprichten van een commissie ad hoc – 491 (2005-2006) – Nr. 1

Verslag

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetsevaluatie over het verzoekschrift.

De heren Brouns en Van Dijck, verslaggevers, verwijzen naar het schriftelijke verslag.

Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie? *(Instemming)*

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

VERZOEKSCHRIFT over een voordelig internetabonnement voor andersvaliden – 495 (2005-2006) – Nr. 1

Verslag

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin over het verzoekschrift.

De dames Jans en Van Steenberge, verslaggevers, verwijzen naar het schriftelijke verslag.

Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie? *(Instemming)*

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

VERZOEKSCHRIFT over de saneringsbijdrage voor de waterzuivering
– 505 (2005-2006) – Nr. 1

Verslag

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed over het verzoekschrift over de saneringsbijdrage voor de waterzuivering.

De dames Rombouts en Van den Eynde, verslaggevers, verwijzen naar het schriftelijke verslag.

Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

VOORSTEL VAN DECREET van mevrouw Marleen Vanderpoorten, de heer Tom Dehaene, mevrouw Else De Wachter en de heren Jan Peumans en Herman Lauwers houdende wijziging van het decreet van 16 januari 2004 op de begraafplaatsen en de lijkbezorging
– 147 (2004-2005) – Nrs 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

108 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
108 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van decreet eenparig aan. Het zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

VOORSTEL VAN BIJZONDER DECREET van de heer Ludwig Caluwé, de dames Patricia Ceysens en Caroline Gennez en de heren Kris Van Dijck, Jos Stassen en Jan Roegiers houdende wijziging van het bijzonder decreet van 26 juni 1995 houdende invoering van onverenigbaarheden met het mandaat van lid van de Vlaamse Raad, en van het bijzonder decreet van 26 juni 1995 houdende instelling van een regime van politiek verlof voor de personeelsleden van de diensten van de Vlaamse regering die een mandaat als lid van de Vlaamse Raad of de Vlaamse regering uitoefenen
– 305 (2004-2005) – Nrs 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van bijzonder decreet.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

113 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
84 leden hebben ja geantwoord;
29 leden hebben neen geantwoord.

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

119 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
87 leden hebben ja geantwoord;
32 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van bijzonder decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Eloi Glorieux tot besluit van de op 11 oktober 2004 door de heer Eloi Glorieux in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de inbreng van de Vlaamse minister van Energie in het olieprijsdebat – 497 (2005-2006) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

113 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
6 leden hebben ja geantwoord;
77 leden hebben neen geantwoord;
30 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Rob Verreycken, Johan Deckmyn, Jan Penris, Freddy Van Gaever en Pieter Huybrechts en mevrouw Agnes Bruyninckx tot besluit van de op 11 oktober 2005 door de heer Rob Verreycken in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de niet-afschaffing van de Eliaheffing in 2006 en de lastenverhoging die daaruit voortvloeit voor Vlaamse burgers en bedrijven – 504 (2005-2006) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

De heer Verreycken heeft het woord.

De heer Rob Verreycken: We kunnen niet ontkennen dat deze Vlaamse Regering beslissingen neemt. Al snel na haar aantreden heeft de Vlaamse Rege-

ring beslist om een nieuwe belasting in te voeren. De Eliataks confronteert de Vlaamse gezinnen en bedrijven in 2005 met een forse stijging van de elektriciteitsfactuur.

In augustus 2005 heeft minister Peeters ruime media-aandacht gekregen voor zijn belofte om de Eliataks af te schaffen in 2006. Helaas heeft de Vlaamse Regering opnieuw beslist om die taks ook in 2006 volledig te innen. Dat betekent dat ook volgend jaar de Vlaamse gezinnen en bedrijven zullen worden geconfronteerd met een stijging van de fiscale druk met 172 miljoen euro.

Mijnheer de minister-president, in de Septemberverklaring hebben we veel dure woorden gehoord over impulsen voor het bedrijfsleven en aandacht voor meer tewerkstelling.

Het handhaven van die taks in 2006 is compleet in strijd met de inspanningen die zouden worden gedaan voor de economie. Het geld om de taks af te schaffen is voorhanden. De begroting heeft een ruim overschot en door de recente meevallers in het kader van de Lambermontgeldstromen is er geld te over. Het is dus perfect mogelijk om vandaag de Eliataks af te schaffen zonder dat dit waar dan ook tot besparingen moet leiden en de financiële situatie van Vlaanderen in het gedrang komt. Het enige dat we nodig hebben om de Vlaamse gezinnen en bedrijven te verlossen van een belasting van 174 miljoen euro, is vijf seconden politieke moed. Ik wens alle collega's hier de moed toe om die vijf seconden vandaag te vinden. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De stemming begint.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

113 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
29 leden hebben ja geantwoord;
84 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Eloi Glorieux en Rudi Daems tot besluit van de op 11 oktober 2005 door de heer Rob Verreycken in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de niet-afschaffing van de Eliaheffing in 2006 en de lastenverhoging die daaruit voortvloeit voor Vlaamse burgers en bedrijven – 500 (2005-2006) Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

113 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
6 leden hebben ja geantwoord;
107 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de dames An Michiels, Katleen Martens en Marie-Rose Morel, de heer Werner Marginet en de dames Linda Vissers en Marijke Dillen tot besluit van de op 13 oktober 2005 door mevrouw An Michiels in commissie gehouden interpellatie tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de plannen voor alternatieve financiering van de schoolinfrastructuur – 507 (2005-2006) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Mevrouw Michiels heeft het woord.

Mevrouw An Michiels: Het gaat hier om een probleem dat de partijgrenzen ver overstijgt. De nood aan geld voor de schoolinfrastructuur is zeer groot.

De conclusie van mijn interpellatie die ik hierover in de commissie heb gehouden, was dat er twee moties werden ingediend. Beide moties zijn vrij gelijklopend. Beide vragen extra geld voor de reguliere financiering en de invoering van een alternatieve financiering om tegemoet te komen aan de hoge noden inzake schoolinfrastructuur. Ik doe hier vandaag een oproep om het gezond verstand te laten primeren boven de partijpolitieke spelletjes. De logische conclusie is dan ook dat de eerste motie wordt goedgekeurd. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De stemming begint.

Stemming nr. 6

Ziehier het resultaat:

118 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
31 leden hebben ja geantwoord;
82 leden hebben neen geantwoord;
5 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Anissa Tamsamani en de heren Gilbert Van Baelen, Jos De Meyer, Kris Van Dijck en Joris Vandenbroucke tot besluit van de op 13 oktober 2005 door mevrouw An Michiels in commissie gehouden interpellatie tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de plannen voor alternatieve financiering van de schoolinfrastructuur – 508 (2005-2006) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 7

Ziehier het resultaat:

119 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
112 leden hebben ja geantwoord;
7 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen opnieuw bijeen op woensdag 9 november 2005 om 14.30 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17.06 uur.*

BIJLAGEN

Aanwezigen

Erik Arckens, Cathy Berx, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Norbert De Batselier, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Stefaan De Clerck, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Kurt De Loor, Mark Demesmaeker, Marnic De Meulemeester, Stern Demeulenaere, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Herman Reynders, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schoupe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Temsamani, Steven Vanackere, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Dany Vandenbossche, Luc Van den Brande, Joris Vandenbroucke, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Marleen Vanderpoorten, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Gothem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Gracienne Van Nieuwenborgh, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Rob Verreycken, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch.

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Norbert De Batselier, Stefaan De Clerck, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Herman Reynders, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schoupe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Temsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Gothem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Gracienne Van Nieuwenborgh, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Rob Verreycken, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Gilbert Bossuyt, Hubert Brouns, Karlos Callens, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Norbert De Batselier, Stefaan De Clerck, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Herman Reynders, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Helga Stevens, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Gracienne Van Nieuwenborgh, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, Paul Wille

NEEN-stemmen:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Kathleen Martens, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Rob Verreycken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Rudi Daems, Vera Dua, Eloi Glorieux, Jos Stassen, Jef Tavernier, Mieke Vogels

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Gilbert Bossuyt, Hubert Brouns, Karlos Callens, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Norbert De Batselier, Stefaan De Clerck, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Herman Reynders, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Miet Smet, Bart Somers, Helga Stevens, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Monica Van Kerrebroeck, Gracienne Van Nieuwenborgh, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche,

Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Johan Verstreken, Robert Voorhamme, Paul Wille

ONTHOUDINGEN:

Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Rob Verreycken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 4:

JA-stemmen:

Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Rob Verreycken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Gilbert Bossuyt, Hubert Brouns, Karlos Callens, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Rudi Daems, Norbert De Batselier, Stefaan De Clerck, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Vera Dua, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Herman Reynders, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schoupe, Herman Schueremans, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Helga Stevens, Jef Tavernier, Anissa Temsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borcht, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Gracienne Van Nieuwenborgh, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, Paul Wille

Stemming nr. 5:

JA-stemmen:

Rudi Daems, Vera Dua, Eloi Glorieux, Jos Stassen, Jef Tavernier, Mieke Vogels

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Norbert De Batselier, Stefaan De Clerck, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Herman Reynders, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schoupe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Gothem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Gracienne Van Nieuwenborgh, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Rob Verreycken, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

Stemming nr. 6:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Roland Van Gothem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Rob Verreycken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Cathy Berx, Gilbert Bossuyt, Hubert Brouns, Karlos Callens, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Norbert De Batselier, Stefaan De Clerck, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Herman Reynders, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schoupe, Herman Schueremans, Miet Smet, Bart Somers, Helga Stevens, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Gracienne Van Nieuwenborgh, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, Paul Wille

ONTHOUDINGEN:

Rudi Daems, Vera Dua, Eloi Glorieux, Jos Stassen, Jef Tavernier

Stemming nr. 7:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Cathy Berx, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Hubert Brouns, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Bart Caron, Patricia Ceysens, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Norbert De Batselier, Stefaan De Clerck, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Herman Lauwers, Marcel Logist, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Herman Reynders, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Joke Schauvliege, Etienne Schoupe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Anissa Temsamani, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borcht, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Gothem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Gracienne Van Nieuwenborgh, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Steven Vanackere, Dany Vandebossche, Joris Vandebroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Christian Verougstraete, Rob Verreycken, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

ONTHOUDINGEN:

Rudi Daems, Herman De Reuse, Vera Dua, Eloi Glorieux, Jos Stassen, Jef Tavernier, Mieke Vogels
